

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว มาตรา ๗๒ กำหนดให้รัฐพึงดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยากรน้ำ และพลังงาน (๑) วางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนายั่งยืน (๓) จัดให้มีมาตรการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อให้ประชาชนสามารถมีที่ทำกินได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (๔) จัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้งการประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และอื่น ๆ มาตรา ๗๓ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำ และสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด มาตรา ๗๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขจัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศ โดยรัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน ค้ำครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ ประเภทต่าง ๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน รวมถึงมาตรา ๗๖ กำหนดให้รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งส่วนราชการ ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๑.๒ เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีทิศทางและเป็นระบบ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ฉบับนี้จึงได้กำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องและยึดโยงกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ซึ่งมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศให้มีความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” อันเป็นกรอบสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคการเกษตรและสหกรณ์ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศในระยะยาว

๑.๓ นอกจากนี้ ยังเป็นไปตามทิศทางการพัฒนาตาม (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลัก คือ “เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน” และกำหนดวิสัยทัศน์ของการพัฒนาของแผน คือ การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคงควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคต ประกอบกับทิศทาง (ร่าง) กรอบแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๕) กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาภาคการเกษตร คือ “เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี เกษตรไทยสู่เกษตรสมัยใหม่ที่มั่นคง ปลอดภัย และแข่งขันได้ ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม” โดยมุ่งปรับโครงสร้างภาคการเกษตรจากการผลิตเชิงปริมาณสู่การผลิตที่เน้นประสิทธิภาพ มูลค่าเพิ่มและความยั่งยืน ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก สภาพภูมิอากาศ เทคโนโลยีดิจิทัล และโครงสร้างประชากร อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ และ (ร่าง) กรอบแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๕

ยังอยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ฉบับนี้ จึงอ้างอิงกรอบแนวทางตามร่างดังกล่าวเป็นหลัก และจะมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสาระสำคัญของแผนที่ได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ และคงไว้ซึ่งความสอดคล้องเชิงยุทธศาสตร์ในทุกระดับ

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนฯ โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก)
- ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๓) ประเด็นการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เป็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความสอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์ในการพัฒนาประเทศที่เป็นปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับผลิตภัณท์มวลรวมภายในประเทศสาขาเกษตร และเพิ่มผลผลิตการผลิตของภาคเกษตรอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร การยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ตลอดจนการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน การดำเนินการมุ่งเน้นการปรับโครงสร้างภาคเกษตรจากการผลิตเชิงปริมาณไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณท์เกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง โดยอาศัยศักยภาพด้านอัตลักษณ์พื้นถิ่น ความหลากหลายทางชีวภาพ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ตลอดจนการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างครบวงจร ตั้งแต่กระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค ไปจนถึงระบบโลจิสติกส์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความเชื่อมโยงอย่างบูรณาการ ทั้งนี้ แผนดังกล่าวมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การสร้าง

โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมุ่งหมายให้การพัฒนาภาคเกษตรเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในระยะยาวประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

มีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาและต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ซึ่งครอบคลุมสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะพื้นที่ สินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย สินค้าศิลปาชีพ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รวมถึงสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และพืชผลเกษตรและผลไม้เขตร้อน โดยการนำจุดเด่นของอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาใช้ในการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งสินค้าที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีความโดดเด่นจากทำเลที่ตั้งในเขตโซนร้อน และความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตรของไทยในแต่ละพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์ และนำมาผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญานวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอรวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรอัตลักษณ์ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

มีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น ผ่านการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย โดยมีกรอบการค้าระหว่างประเทศ และแนวโน้มความต้องการการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารที่ปลอดภัย ที่ทำให้การผลิตสินค้าเกษตรและอาหารต้องมีการปรับตัวให้เข้าสู่ระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยของอาหาร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีต่อสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่ที่มีคุณภาพและความปลอดภัย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการรับรอง ได้แก่

(๑) สินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี และ (๒) สินค้าอินทรีย์ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีคุณภาพและความปลอดภัย ภายใต้ดัชนีความมั่นคงทางอาหาร (อันดับของโลก ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวนเกษตร เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหาร และสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลผลผลิตเกษตรปลอดภัย สถาบันเกษตรกรและเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร ตลอดจนพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้เข้าถึงแหล่งทุน และสามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัยและการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาวะและโภชนาการที่เหมาะสม พัฒนาระบบฐานข้อมูลสินค้าด้านเกษตรปลอดภัย รวมถึงการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ ควบคู่กับการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

มีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น รวมทั้งวิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเกษตรชีวภาพ ซึ่งจะให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพในการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยกระบวนการทางชีวภาพ เพื่อนำไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง ภายใต้ระบบการผลิตที่คำนึงถึงการทำเกษตรที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกษตรชีวภาพ ปลอดภัย และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด การจดทะเบียนดำเนินการของวิสาหกิจชุมชนที่เกี่ยวกับเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์ เพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ตลอดจนการเชื่อมโยงไปสู่ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน

ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์ และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของ สภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภท โภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจาก ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการทำการตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จาก เกษตรชีวภาพ ประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย โดยใช้โอกาสจากความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน ที่หันมาใส่ใจสุขภาพ และการรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลด้านเกษตรชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป

มีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนมีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการ แปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและ สถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และ ภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์ คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ

มีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น รวมทั้ง ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์ม หรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาศักยภาพ การผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตรในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบ ข้อมูลสำหรับวางแผนการผลิต เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ ที่สามารถนำองค์ความรู้ไป ประยุกต์ใช้พัฒนาไปสู่รูปแบบฟาร์มอัจฉริยะ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/
อัจฉริยะเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ
(เฉลี่ยร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรแห่งอนาคต อาทิ เกษตรแม่นยำ เกษตรในร่ม และเกษตรแนวตั้ง เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และทดแทนแรงงานภาคเกษตรที่ลดลงและเข้าสู่สังคมสูงอายุ

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่าง ๆ เพื่อการวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนให้เข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุด และทดแทนการผลิตดั้งเดิม

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร

มีเป้าหมายเพื่อให้ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น ผ่านการสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรและภาคเกษตรให้สามารถปรับตัวไปสู่กระบวนการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ เพื่อให้มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สัดส่วนของจำนวนสถาบันเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน ได้แก่ (๑) สหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ (๒) วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี และ (๓) กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ ต่อจำนวนสถาบันเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าและความมั่นคงอาหาร อาทิ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรดิน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ การคุ้มครองที่ดินทางการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชน

อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำมาวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตร และนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน โดยสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการให้เกิดขึ้นในระดับครัวเรือน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ สนับสนุนให้ชุมชนทำการเกษตรของท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งอาหารของชุมชน ลดการพึ่งพาอาหารจากภายนอก ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ครัวเรือนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถเข้าถึงอาหารอย่างเพียงพอและเหมาะสม รวมทั้งการมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง การติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม และข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร รวมทั้งการพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย และกลไกการจัดการปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน อาทิ เสถียรภาพราคาสินค้า ภาวะเปียบ การค้าระหว่างประเทศ ภัยพิบัติธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความมั่นคงอาหาร โดยกำหนดมาตรการรองรับ มาตรการเตือนภัย มาตรการการปรับตัว ระบบสำรองอาหารในภาวะวิกฤต และการประกันความเสี่ยงให้ทันกับสถานการณ์ รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ รวมถึงเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ และสนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น เพื่อยกระดับการพัฒนาเกษตรกรไปสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการให้มีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ เพื่อรองรับการพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งในส่วนของการแปรรูป เทคโนโลยีการเกษตร เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่รองรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้ประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

๖) พัฒนาคูณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค รวมทั้งจัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ โดยการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ตทั้งในและต่างประเทศ การจัดนิทรรศการและงานแสดงสินค้า การรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าหรือเรื่องราวของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ และการสร้างตราสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับระดับสากล รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมและแนวคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้มีความสวยงาม โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อการใช้งาน ความต้องการของผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนยกระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในและต่างประเทศตลอดห่วงโซ่การผลิต

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า รวมทั้งการพัฒนาด้านโลจิสติกส์การเกษตร เพื่อลดการสูญเสียระหว่างการขนส่งลดขั้นตอนและระยะเวลาในการส่งสินค้า ตลอดจนเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

๒.๓ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

สืบเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) กำลังจะสิ้นสุดระยะเวลาการบังคับใช้ในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้ดำเนินการยกร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพื่อเป็นแผนระดับ ๒ ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศให้มีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ จัดทำขึ้นภายใต้สถานการณ์โลกและภายในประเทศที่มีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัย ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด และความท้าทายด้านภูมิรัฐศาสตร์และสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาจากการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า สู่การจัดโครงสร้างพื้นฐานและกลไกเชิงระบบภายใต้แนวคิดหลัก (Theme) คือ “การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐาน เพื่อสร้างอนาคต” ทั้งนี้ ปัจจุบันยังอยู่ในระหว่างการดำเนินกระบวนการจัดทำแผนให้แล้วเสร็จ เพื่อให้แผนพัฒนาฯ ดังกล่าวเป็นแผนที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง (สศช.) จึงได้กำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเสนอแนะ และสร้างแนวร่วมในการขับเคลื่อนประเทศสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในระยะต่อไป โดยสรุปสาระสำคัญของ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑. วัตถุประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพการเติบโตที่ลดความเปราะบางและไม่เพิ่มความเหลื่อมล้ำ ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาหลัก ดังนี้

๑) เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น จากการยกระดับผลิตภาพการผลิตและบริการผ่านการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรม การยกระดับคุณภาพและทักษะฝีมือแรงงาน และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ

๒) ประชาชนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ โดยประชาชนทุกกลุ่มมีโอกาสในการทำงาน มีรายได้ที่มั่นคง และเข้าถึงระบบสวัสดิการอย่างเป็นธรรม

๓) เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืน ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เกิดสมดุลและการพัฒนาที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นองค์รวมระหว่างภาคการเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๒. อุดมการณ์ (Theme)

การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคง ควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคต ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มความพร้อมของประเทศในการรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต อันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนการเจริญเติบโตของประเทศให้มีคุณภาพมีส่วนร่วมและยั่งยืนต่อไป

๓. หลักคตินำทาง (Guiding Principles) : ประกอบด้วย ๔ ประการ ดังนี้

- ๑) การมุ่งยกระดับผลิตภาพของประเทศ (Productivity)
- ๒) การสร้างประโยชน์อย่างทั่วถึงแก่ประชาชน (Inclusivity)
- ๓) การเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัว (Adaptability) ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ
- ๔) การสร้างภูมิคุ้มกันและความมั่นคง (Immunity) ให้สามารถรองรับต่อความผันผวนและแรงปะทะจากภายนอก โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการแข่งขัน ความร่วมมือระหว่างประเทศ และการพึ่งพาตนเอง

ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดลำดับของสิ่งที่จะต้องดำเนินการ

๔. เสาหลักการพัฒนา ดังนี้

- เสาหลักที่ ๑ : การพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ (Transform the Economy)
- เสาหลักที่ ๒ : การปฏิรูปภาครัฐ (Reform the Public Sector)
- เสาหลักที่ ๓ : การยกระดับทุนมนุษย์ (Upgrade Human Capital)
- เสาหลักที่ ๔ : การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustain Resources and the Environment)
- เสาหลักที่ ๕ : การถ่ายทอดและลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Transfer and Invest in Research, Technology and Innovation)

๒.๔ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีนายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๘ สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑) การปรับโครงสร้างและยกระดับภาคเกษตรกรรม (Structural Transformation) มุ่งเน้นการเปลี่ยนผ่านภาคการเกษตรไทยให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของโลก

๑.๑) การเปลี่ยนจาก “ปริมาณ” ไปสู่ “มูลค่า” : วางรากฐานเพื่อยกระดับการผลิตที่เน้นมูลค่าเพิ่มแทนการผลิตเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว

๑.๒) การขับเคลื่อนเกษตรอัจฉริยะ (Smart Agriculture) : นำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มผลิตภาพ ลดความเสี่ยงจากความผันผวนของภัยธรรมชาติ และสร้างมาตรฐานความปลอดภัยของอาหารให้เป็นที่ยอมรับ

๑.๓) การพัฒนาเกษตรกรรมรุ่นใหม่ : ส่งเสริมวิถีเกษตรกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเตรียมความพร้อมเกษตรกรสู่การเป็น “เกษตรกรรุ่นใหม่” ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๒) นโยบายเศรษฐกิจเกษตรและการคุ้มครองผู้ผลิต มุ่งเน้นการสร้างรายได้ที่มั่นคงและแก้ปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร

๒.๑) การบริหารจัดการราคาสินค้าเกษตร : รักษาระดับราคาผลิตผลให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ควบคู่กับการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้แก่เกษตรกรและชุมชน

๒.๒) การลดรายจ่ายด้วยพลังงานทางเลือก : สนับสนุนการติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell) ในกิจกรรมทางการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มรายได้สุทธิ

๒.๓) มาตรการโต้ตอบและรองรับผลกระทบทางการค้า : ดำเนินการเชิงรุกเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษีของต่างประเทศ (โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา) การสกัดกั้นการสวมสิทธิ์ถิ่นกำเนิดสินค้า และการป้องกันการทุ่มตลาดสินค้าเกษตรจากต่างประเทศ

๓) การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตร เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันและความยั่งยืนในพื้นที่เกษตร

๓.๑) มาตรการแก้ปัญหา PM ๒.๕ : กำหนดมาตรการห้ามนำเข้าสินค้าเกษตรที่มีกระบวนการผลิตจากการเผาในประเทศเพื่อนบ้าน และเข้มงวดกับการลดการเผาในพื้นที่เกษตรกรรมภายในประเทศ

๓.๒) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ : พัฒนาระบบน้ำให้มีคุณภาพและเพียงพอต่อการประกอบเกษตรกรรม พร้อมทั้งเร่งพัฒนาเครื่องมือเตือนภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงเพื่อลดความสูญเสียของเกษตรกร การจัดการที่ดินทำกิน: บริหารจัดการที่ดินรัฐเพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงสิทธิในการทำกินได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่

๔) การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และเทคโนโลยีดิจิทัล

๔.๑) การเพิ่มทักษะ (Reskill/Upskill) : ใช้กลไกความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเพิ่มทักษะการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงนวัตกรรมในราคาที่ยั่งยืนได้

๔.๒) การพัฒนารัฐบาลดิจิทัล : บูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานราชการเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่เกษตรกรอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส

๕) การสืบสานและต่อยอดงานพัฒนาตามแนวพระราชดำริ

๕.๑) ความยั่งยืนของทรัพยากร : รัฐบาลให้ความสำคัญกับการสืบสานและต่อยอดโครงการพระราชดำริ เพื่อเป็นแนวทางหลักในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๒.๕ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

๑) วิสัยทัศน์ “เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน”

๒) เป้าประสงค์ : เกษตรกรหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง (รายได้ประชาชาติต่อหัวมากกว่า ๑๓,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ~ ๓๙๐,๐๐๐ บาท/คน ในปี ๒๕๗๙) โดย

๒.๑) เกษตรกรมีความสามารถในอาชีพของตนเอง (Smart Farmer)

๒.๒) สถาบันเกษตรกรมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ (Smart Agricultural Group)

๒.๓) สินค้าเกษตรมีคุณภาพมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด (Smart Agricultural Product)

๒.๔) พื้นที่เกษตรและภาคการเกษตรมีศักยภาพ (Smart Area / Agriculture)

๓) ยุทธศาสตร์ แบ่งออกเป็น ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๔) ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

เป้าหมาย

๑) รายได้เฉลี่ยของเกษตรกร ๓๙๐,๐๐๐ บาท/คน

๒) เกษตรกรทุกคนเป็น Smart Farmer

๓) สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๙๕
แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer ,Smart Group , Smart Enterprise

๒) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร

๓) บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) รายได้ต่อหัวของเกษตรกร (บาท/คน)

๒) ร้อยละของเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer ต่อเกษตรกรในวัยแรงงาน (อายุ ๑๘ - ๖๔ ปี)

๓) ร้อยละของสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน

- ร้อยละความเข้มแข็งของสหกรณ์ ระดับ ๑ และ ๒

- ร้อยละความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน

๔) จำนวนเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร

- จำนวนสมาชิกสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร

- จำนวนสมาชิกวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตร (เฉลี่ยกลุ่มละ ๑๕ คน)

๕) ดัชนีชี้วัดความผาสุกของเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การเพิ่มประสิทธิ ภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร
เป้าหมาย

๑) GDP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี

๒) ฟาร์ม โรงงาน และสถานประกอบการได้มาตรฐาน

๓) การทำเกษตรแบบแปลงใหญ่ ๙๐ ล้านไร่ จำนวน ๑๔,๖๐๐ แปลง

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า

๒) ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) GDP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)

๒) ร้อยละของจำนวนฟาร์ม/ โรงงาน/ สถานประกอบการที่อยู่ในกำกับของกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ที่มายื่นขอรับรองมาตรฐาน ผ่านการรับรองมาตรฐาน

- ร้อยละจำนวนแปลง/ฟาร์ม : พืช/ ประมง/ ปศุสัตว์

- ร้อยละจำนวนโรงงาน/ สถานประกอบการ (GMP/ อื่นๆ) : พืช/ ประมง/ ปศุสัตว์

๓) จำนวนแปลงใหญ่ (พืชไร่/ พืชสวน/ ปศุสัตว์/ ประมง)

๔) จำนวนพื้นที่ที่มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการผลิตตาม Agri-map

๕) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเพิ่มความ สามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
เป้าหมาย

๑) งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมได้รับการพัฒนาต่อยอดนำไปสู่การใช้ประโยชน์ร้อยละ ๘๐

๒) เกษตรกรทุกคนเข้าถึงและนำงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ได้

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับ Thailand ๔.๐

๒) บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร

๓) พัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตร นำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๑) สัดส่วนงบประมาณงานวิจัยต่องบประมาณประจำปีของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๒) ร้อยละงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์
- ๓) ร้อยละเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

และยั่งยืน

เป้าหมาย

- ๑) พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๑๐ ล้านไร่
- ๒) พื้นที่การเกษตรได้รับการอนุรักษ์ปรับปรุงและฟื้นฟู ปีละ ๒ ล้านไร่
- ๓) พื้นที่ชลประทานมีจำนวน ๔๙.๕๒ ล้านไร่

แนวทางการพัฒนา

- ๑) บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน
- ๒) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๑) จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน
- ๒) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับการอนุรักษ์ปรับปรุงและฟื้นฟู
- ๓) จำนวนพื้นที่ชลประทาน
- ๔) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย

- ๑) ข้าราชการทุกคนเป็น Smart Officer
- ๒) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๓) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้ทันสมัย

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher
- ๒) เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วย งานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๓) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๑) ร้อยละของข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็น Smart Officer
- ๒) จำนวนส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีการปรับปรุงโครงสร้าง
- ๓) จำนวนกฎหมายที่ได้รับการยกร่าง/ แก้ไข/ ปรับปรุง
- จำนวนกฎหมายใหม่ที่ทำ และที่มีการทบทวน แก้ไข ปรับปรุง

๒.๖ (ร่าง) กรอบแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)

๑) วิสัยทัศน์ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี เกษตรไทยสู่เกษตรสมัยใหม่ที่ยั่งยืน ปลอดภัย และแข่งขันได้ ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม”

๒) ประเด็นการพัฒนา แบ่งออกเป็น ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เสริมสร้างศักยภาพเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ
เกษตรให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ยกระดับการผลิตสู่เกษตรอัจฉริยะ ปลอดภัย และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยแปรรูปและการตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาระบบนิเวศทางการเกษตรเพื่อความมั่นคง

๓) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๓.๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

๓.๒) ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๒ ต่อปี

๓.๓) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับ ภายในปี ๒๕๗๕

๓.๔) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า บาท/ครัวเรือน ภายในปี ๒๕๗๕

๔) ประเด็นการพัฒนา/เป้าหมาย/แนวทางการพัฒนา/ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เสริมสร้างศักยภาพเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ

ธุรกิจเกษตรให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย : เกษตรกรสามารถบริหารจัดการด้านการเกษตรของตนเองได้ มีรายได้ที่มั่นคง และสถาบันเกษตรกรเป็นกลไกทางธุรกิจที่เข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาทักษะให้แก่เกษตรกรอย่างทั่วถึง

๒) พัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

๓) สนับสนุนการเข้าถึงปัจจัยการผลิตทางการเกษตร

๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) ผลิตภาพแรงงานภาคการเกษตร (มูลค่า GDP ภาคเกษตร/จำนวนแรงงานภาคเกษตร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ต่อปี

๒) สหกรณ์มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๕ ภายในปี ๒๕๗๕

๓) วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ภายในปี ๒๕๗๕

๔) กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งในระดับที่ ๑ และ ๒ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ภายในปี ๒๕๗๕

๕) จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร เพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ราย

๖) เกษตรกรได้รับสิทธิทำประโยชน์ในที่ดิน จำนวน รายต่อปี

๗) สัดส่วนหนี้สินต่อทรัพย์สินเกษตรกรลดลง ลดลงร้อยละ ภายในปี ๒๕๗๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ยกระดับการผลิตสู่เกษตรอัจฉริยะ ปลอดภัย และยั่งยืน

เป้าหมาย : มีระบบการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม (Smart Agriculture) สร้างผลผลิตที่ได้มาตรฐานความปลอดภัยสูง (Safety) และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษาสีงแวดล้อม (Sustainability)

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

๒) ยกระดับกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร

๓) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอุปสงค์และอุปทาน

๕) ยกระดับมาตรฐานและพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรและอาหาร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ...
ของพื้นที่เกษตรทั้งหมด

๒) พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอินทรีย์ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ
ของพื้นที่เกษตรทั้งหมด

๓) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ... ต่อปี

๔) ผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ... ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓: การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยการแปรรูปและการตลาด (Value-Added) เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรจากขั้นต้นสู่อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง

๒) การตลาดเชิงรุก

๓) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเอกลักษณ์ไทย

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและอาหาร เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ... ต่อปี

๒) สัดส่วนของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมด / มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ / ดุลการค้าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกินดุล เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ... ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔: การพัฒนาระบบนิเวศทางการเกษตรเพื่อความมั่นคง

เป้าหมาย : ภาคการเกษตรใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โครงสร้างพื้นฐานครอบคลุม และประสิทธิผลความมั่นคงทางด้านอาหาร

๑) การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) การสร้างความมั่นคงด้านอาหาร

๓) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตรครบวงจร

๔) การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการเกษตร

๕) การส่งเสริมและต่อยอดการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร

๖) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ

๗) การพัฒนากฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตร

๘) ควบคุมดูแลการลักลอบนำเข้าและการสวมสิทธิ์สินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางการเกษตรลดลง ร้อยละ ภายในปี ๒๕๗๕

๒) พื้นที่เกษตรเข้าถึงแหล่งน้ำชลประทานเพิ่มขึ้น (รวมนอกและในเขตชลประทาน)
จำนวน ... ไร่ ภายในปี ๒๕๗๕

๓) พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิด
ความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๗๕

๔) สัดส่วนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรที่มีการนำไปใช้ประโยชน์เทียบกับงานวิจัยที่แล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ต่อปี

๕) ความไม่มั่นคงทางอาหารในระดับบุคคลลดลง น้อยกว่าร้อยละ ในปี ๒๕๗๕

๒.๗ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบนโยบายการขับเคลื่อนงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๙ โดยมีนโยบายหลัก “เกษตรนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืนเกษตรกรไทย” เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาด้านการเกษตร ดังนี้

๒.๗.๑ นโยบายหลัก ๕ นโยบาย

๑) ยกระดับการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม : เปลี่ยนจากเกษตรดั้งเดิม สู่การใช้ Big Data ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล และ AI เพื่อทำการผลิตแบบแม่นยำ ผลักดันผู้ให้บริการการเกษตรในชุมชน เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงเครื่องจักรกลได้อย่างทั่วถึง

๒) เพิ่มรายได้เกษตรกร : ปรับรูปสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่า เตรียมความพร้อมเกษตรกรไทย สู่การตลาดโลกสีเขียว และมาตรฐานความปลอดภัยสากล

๓) พัฒนาศักยภาพเกษตรกร : ยกระดับทักษะผ่านหลักสูตร Reskill และ Upskill ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง และยกระดับเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

๔) ตลาดนำการผลิต : วางแผนการผลิตให้ตรงตามความต้องการของตลาด สนับสนุนให้เกิดจุดรวบรวมสินค้ามาตรฐานและระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ เร่งปราบปรามการสวมสิทธิ์ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในตลาด

๕) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบอย่างยั่งยืน : พัฒนาการจัดทำข้อมูลน้ำที่แม่นยำ เพื่อรับมือภัยแล้งและน้ำท่วม เต็มน้ำในเขื่อนหลัก/แหล่งกักเก็บน้ำระดับชุมชน รวมถึงกระจายน้ำเข้าสู่แปลงเกษตรอย่างทั่วถึง

๒.๗.๒ ประเด็นที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน

๑) มาตรการเพื่อรับมือสถานการณ์ตะวันออกกลาง : ปู๋ย ปรับสัดส่วนการใช้ปุ๋ย เร่งเจรจาการนำเข้า และเร่งรัดโครงการปุ๋ยชีวภาพ ประสานพลังงาน: (คูปองน้ำมันรถขนส่งสินค้าเกษตร สินค้าเชื้อเพลิง Solar Cell: ส่งเสริมเกษตรแม่นยำ เพื่อลดต้นทุนพลังงาน ประสานกระทรวงแรงงาน: (เร่งรัดการต่ออายุ/ออกบัตรชมพูแรงงานเก็บเกี่ยวผลผลิต แบบ Fast-Track) ใช้กลไกทูตเกษตรและสหกรณ์: เพื่อขยายและเปิดตลาดในต่างประเทศ

๒) บริหารจัดการสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศ : เร่งแก้ไขจุดคอขวดในการกระจายผลไม้ โดยเปิด Fast Lane พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ ส่งเสริมให้ส่วนราชการและโรงเรียน จัดซื้อผลิตภัณฑ์เกษตรโดยตรง จากเกษตรกรและสหกรณ์

๓) บริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและประชาชน พัฒนาระบบปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ เร่งรัดการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดใหญ่

๔) การบริหารจัดการดินและที่ดิน : มอบสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร ปรับปรุง พื้นฟู และบำรุงดิน ขยายพื้นที่เกษตรปลอดภัย

๕) สร้าง Smart Farmer รุ่นใหม่ : ส่งเสริมอาชีพเกษตรกร พัฒนาแพลตฟอร์มเรียนรู้ Agri-Tech

๖) แก้ปัญหาฝุ่น PM ๒.๕ : ส่งเสริมการแปรรูปวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ส่งเสริมการขาย Carbon Credit เพื่อสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกร

๒.๘ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕

หลักคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

๒.๘.๑ วัตถุประสงค์ : เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้นอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

๒.๘.๒ หลักคตินำทาง

๑) เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้นจากการยกระดับผลผลิตการผลิตและบริการผ่านการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรมยกระดับคุณภาพและทักษะฝีมือแรงงานและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ

๒) ประชาชนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติโดยประชาชนทุกกลุ่มมีโอกาสในการทำงานมีรายได้ที่มั่นคงและเข้าถึงระบบสวัสดิการอย่างเป็นธรรม

๓) เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืนไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติเกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม

๒.๘.๓ เริ่มการพัฒนา : มุ่งขับเคลื่อน Wellness Economy เพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน

๒.๘.๔ แนวทางการพัฒนา

๑) การพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการคุณภาพสูง มีความหลากหลาย สร้างประสบการณ์และสามารถสร้างการเติบโตได้อย่างยั่งยืน

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- พัฒนาภาคใต้สู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก : ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้มีอัตลักษณ์และสามารถเชื่อมโยงกันอย่างเป็นรูปธรรม

- กระจายการท่องเที่ยวเพื่อสร้างการเติบโตอย่างทั่วถึง : พัฒนาและยกระดับ “หมุดหมายการท่องเที่ยวใหม่” ควบคู่กับการผลักดัน “เมืองรอง” ให้เป็น “เมืองน่าเที่ยว” ที่มีอัตลักษณ์และความสามารถในการแข่งขันเพื่อกระจายโอกาสสู่ท้องถิ่น และกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวตลอดปี

- เสริมสร้างความแข็งแกร่งรากฐาน : เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบนิเวศการท่องเที่ยวในระยะยาว เพื่อรองรับการเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน (ลดความเปราะบางจากการพึ่งพานักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นหลัก/ การพัฒนาเมือง/ ศักยภาพ SMEs /ทักษะแรงงาน/ โครงสร้างพื้นฐาน)

- พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอย่างเป็นระบบ : มุ่งขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านการท่องเที่ยวภาคใต้สู่การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนในทุกมิติ (บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน/ พัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว

๒) พัฒนาภาคการเกษตรและประมงภาคใต้ตลอดห่วงโซ่อุปทาน สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- พัฒนาและยกระดับศักยภาพการผลิตภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน : พัฒนาองค์ความรู้และทักษะการจัดการฟาร์ม ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี สนับสนุนแหล่งเงินทุนและสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาสายพันธุ์พืชเศรษฐกิจหลักของภาค พัฒนาและยกระดับการผลิตพืชอัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอาหารเชิงคุณค่า (Gastronomy) สนับสนุนให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรพัฒนาและต่อยอดฟาร์มให้เป็นสวนเกษตรเพื่อการท่องเที่ยวตามฤดูกาล

- พัฒนาและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและประมงหลักของภาคเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง) : พัฒนาองค์ความรู้ด้านมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรและประมง สนับสนุนและส่งเสริมการขอรับรองมาตรฐานต่างๆ พัฒนาฐานข้อมูลและระบบตรวจสอบย้อนกลับ และการตรวจรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร/ผู้ประกอบการเกษตรรายย่อยให้เข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม ส่งเสริมการทำเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับข้อกำหนดในระดับสากล

- สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและประมงหลักของภาค : พัฒนาการแปรรูปไปสู่การผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และการเชื่อมโยงตลาดอย่างครบวงจร ยกระดับและต่อยอดสินค้าเกษตรและประมงให้มีคุณภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมอาหารเชิงคุณค่า (Gastronomy) และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ บูรณาการความร่วมมือระหว่างผู้ผลิตในภาคเกษตรและภาคบริการท่องเที่ยว

๓) ยกระดับอุตสาหกรรมภาคใต้ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเติบโตอย่างยั่งยืน

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- พัฒนาประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรมสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน : ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานของวัตถุดิบสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปขั้นกลาง ขั้นปลาย ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนสถานประกอบการให้เปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และ BCG Model

- ยกระดับอุตสาหกรรมหลักของภาคใต้สู่การเป็นอุตสาหกรรมการผลิตสินค้ามูลค่าสูง : ปรับโครงสร้างการผลิตจากการแปรรูปขั้นต้นและขั้นกลางไปสู่การผลิตขั้นปลายที่มีมูลค่าสูงผ่านการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม และงานวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยเน้นอุตสาหกรรมหลักของภาค อาทิ อุตสาหกรรมยางพาราแปรรูปขั้นปลาย อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มอย่างครบวงจร อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล อุตสาหกรรมไม้อย่างพาราแปรรูป และอุตสาหกรรมชุมชน

๔) ยกระดับด้านชายแดนภาคใต้สู่ด้านอัจฉริยะเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของระบบเศรษฐกิจภาคใต้

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- ยกระดับด้านชายแดนสู่ระบบอัจฉริยะที่มีประสิทธิภาพและยืดหยุ่น : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์แบบครบวงจรเชื่อมโยงการขนส่งหลายรูปแบบ ใช้ดิจิทัลและ AI ยกระดับด้านสู่ Smart Border เพื่อลดคอขวด ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ และรองรับความไม่แน่นอนจากภัยพิบัติและการค้าโลก

- เชื่อมโยงด้านชายแดนกับเศรษฐกิจพื้นที่และห่วงโซ่เศรษฐกิจระดับภูมิภาค : พัฒนาด้านให้เป็นจุดเชื่อมการค้า การลงทุน และคลัสเตอร์เศรษฐกิจของภาคใต้ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ขยายโอกาสจากพื้นที่ชายแดนสู่พื้นที่ตอนใน

- พัฒนากลไกการบริหารจัดการ ความร่วมมือและศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้อง : พัฒนากลไกการบริหารจัดการด้านแบบบูรณาการเสริมความร่วมมือรัฐ-เอกชน-ประเทศเพื่อนบ้าน ลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพ ยกระดับทักษะบุคลากรด้านกติกการค้า ดิจิทัล และการบริหารจัดการด้านสู่ด้านอัจฉริยะ

๕) ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตและบริการในพื้นที่พัฒนาทุนมนุษย์ในเชิงคุณภาพอย่างเสมอภาคและยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนอย่างครอบคลุมและทั่วถึง

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- ยกระดับทักษะแรงงาน ผลิตภาพแรงงาน และคุณภาพการศึกษา เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคใต้และรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสุขภาพ : ต่อยอดแรงงานจากฐานเกษตร-ประมง เสริมศักยภาพผู้ประกอบการรายย่อย มาตรฐานวิชาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการสุขภาพอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีสุขภาพะที่ดีตลอดช่วงชีวิต : เน้นสุขภาพองค์รวม การป้องกัน NCDs สุขภาพจิต แม่และเด็ก และการดูแลผู้สูงอายุ

- ยกระดับและกระจายรายได้ของครัวเรือนเพื่อเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก : ส่งเสริมอาชีพทางเลือกและการ Upskill/Reskill แรงงานนอกระบบ เพิ่มการจ้างงานในพื้นที่ การเข้าถึงทุน สวัสดิการ และทักษะการเงิน

- แก้ไขปัญหาอาชญากรรม ป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรมอย่างบูรณาการและยั่งยืน : ใช้เทคโนโลยีแนวคิดเมืองอัจฉริยะ การปราบปรามเชิงรุก การบำบัดและติดตามต่อเนื่อง พร้อมเสริมพลังชุมชน

๖) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- อนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน : พัฒนาศักยภาพชุมชนและท้องถิ่นให้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรในพื้นที่อย่างยั่งยืน ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการติดตาม/เฝ้าระวัง เพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและการพัฒนาเมืองที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ : ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการน้ำ พัฒนาเมืองที่มีขีดความสามารถในการปรับตัว เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นของเมืองต่อสภาพภูมิอากาศ (Sponge City)

- แก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างยั่งยืน : ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะในการพัฒนาระบบติดตามการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ชายฝั่งทะเล บูรณาการทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

- ส่งเสริมและสนับสนุนการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน : ส่งเสริมการผลิต การบริโภค และการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมโอกาสในการลงทุน

๒.๙ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ และแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕

๒.๙.๑ วัตถุประสงค์/ทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๑) วัตถุประสงค์ “เพื่อเพิ่มศักยภาพทุกมิติในการแข่งขัน และยกระดับการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง”

๒) ทิศทางการพัฒนา (AOTHA)

๒.๑) ระดับแนวความคิด

A (Advance) ยกระดับการพัฒนาในทุกมิติ

O (Opportunity) สร้างโอกาสในการพัฒนาในทุกๆ ด้านของกลุ่มจังหวัด

๒.๒) ระดับปฏิบัติ

T (Tourism, Trade, Service)

(๑) พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยว การค้า บริการ ในประเภทต่างๆ ทุกรูปแบบ เพื่อมุ่งสู่การเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

(๒) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและมีมาตรฐานบนฐานวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับกิจกรรมสร้างสรรค์ที่มีมูลค่าสูง

(๓) พัฒนาศักยภาพของชุมชนให้มีความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม

(๔) พัฒนาและต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

(๕) พัฒนาการตลาดเชิงสร้างสรรค์ที่มุ่งเน้นการสื่อสารคุณค่าให้กับสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๖) ยกระดับมาตรฐานสถานที่ท่องเที่ยวและบริการ

H (High, Health, Human, Heritage) พัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์และสุขภาพรวมทั้งใช้มรดกทางวัฒนธรรมทุกรูปแบบของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว

A (Agriculture) พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูงทุกรูปแบบเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

I (Infrastructure, Interconnection, Information, Innovation, International, Integrated)

(๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกรูปแบบและเชื่อมโยงการคมนาคมระหว่างภูมิภาคเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสู่ระดับนานาชาติ

(๒) พัฒนารฐานข้อมูลที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดและเน้นการใช้นวัตกรรมเพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาทุกรูปแบบ

๒.๙.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๑) เป้าหมายการพัฒนา “การท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ ที่มีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สู่สังคมเป็นสุข”

๒) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
๑. การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)	๑.๑ มีนวัตกรรมจากภาคการเกษตร ๑๐ รายการ ๑.๒ รายได้ของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาภายใต้โครงการของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. พัฒนาการพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน	๒.๑ ภาคธุรกิจและภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมีรายได้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๓. การพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด	๓.๑ ภาคธุรกิจและภาคส่วนอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยอ้อม จากโครงการกลุ่มจังหวัดมีรายได้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง โลจิสติกส์เครือข่ายการสื่อสารและพลังงาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด	๔.๑ มีการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๑ โครงข่าย ต่อปี ๔.๒ จำนวนอุบัติเหตุและอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ลดลง ร้อยละ ๕
๕. การพัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	๕.๑ กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสังคมมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ ๖๐ ๕.๒ กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ ๖๐

๓) ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๓.๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑. การเพิ่มปริมาณผลผลิต การลดต้นทุนการผลิต พืช สัตว์ สัตว์น้ำเศรษฐกิจ และรายได้จากการเพาะปลูก การปศุสัตว์เพิ่มขึ้นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการสมัยใหม่	๑.๑ ผลผลิตปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล เพิ่มขึ้น ๕% ๑.๒ ต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล ลดลง ๕% ๑.๓ รายได้จากการทำการเกษตร และปศุสัตว์ เพิ่มขึ้น ๕% ๑.๔ ความสูญเสียจากแมลงศัตรูพืช โรคพืช โรคสัตว์ ลดลง (ซึ่งต้องไม่ใช่โรคอุบัติใหม่)	๑.๑ พัฒนาสายพันธุ์พืชที่ให้ผลผลิตสูง ๑.๒ พัฒนาสายพันธุ์สัตว์ที่ตรงกับความต้องการของตลาด ๑.๓ ถ่ายทอดองค์ความรู้ในการใช้ปุ๋ย การวิเคราะห์ดิน เพื่อให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยได้อย่างถูกต้อง ๑.๔ สร้างและถ่ายทอดความรู้ในการผลิตสัตว์ ๑.๕ พัฒนาดิน และบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ ๑.๖ การปลูกพืชหรือปรับเปลี่ยนชนิดพืชเดิมที่เหมาะสมกับสภาพของดิน ๑.๗ สนับสนุนการผลิตพืช อาหารสัตว์ อาหารสัตว์ผสมครบส่วน (TMR) เพื่อลดต้นทุนการผลิต ๑.๘ การจัดการแมลงศัตรูพืช หรือโรคพืช โรคระบาดสัตว์ ๑.๙ การส่งเสริมการทำการเกษตรผสมผสาน
๒. การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงและพัฒนาระบบการเก็บรักษาผลผลิตผลิตภัณฑ์	๒.๑ มีผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น ผลิตภัณฑ์อาหาร (Functional & Future food) ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง อุปกรณ์ทางการแพทย์ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรทางการค้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕ ชนิดต่อปี	๒.๑ สนับสนุนงานวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากผลผลิตทางการเกษตร ๒.๒ สนับสนุนโครงการ/กิจกรรม การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ๒.๓ ให้ความรู้เกษตรกร ผู้ประกอบการ บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อให้เข้าใจถึงเทคโนโลยีที่ใช้ในการแปรรูปผลผลิต ๒.๔ การพัฒนา ส่งเสริมการทำห้องเย็นเพื่อการเก็บรักษาผลผลิตทางการเกษตร
๓. การพัฒนาการตลาดผลผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และการจัดการด้าน Logistic	๓.๑ มีตลาด online (Market place) ของผลผลิตทางการเกษตรหลักของพื้นที่ในระดับกลุ่มจังหวัด หรือระดับจังหวัด จำนวน ๑ แห่งต่อกลุ่ม หรือ ๑ แห่งต่อจังหวัด ๓.๒ มีกลุ่มเกษตรกรรวมตัวกันเพื่อขายผลผลิตทางการเกษตร และสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรเดิม เช่น สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ กลุ่ม	๓.๑ การสำรวจตลาด สำรวจกลุ่มเป้าหมาย และจัดตั้ง online market place ของผลผลิต และผลิตภัณฑ์จากการแปรรูป จังหวัดละ ๑ กลุ่ม ๓.๒ การร่วมมือพัฒนาการตลาดผลผลิตทางการเกษตรร่วมกับ market place ขนาดใหญ่ ในปัจจุบัน ๓.๓ จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรใหม่ และการสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรเดิม และการสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรเดิม
๔. การควบคุมมาตรฐาน พืช สัตว์ เศรษฐกิจหลักในพื้นที่ และมาตรฐานอาหาร	๔.๑ ผลผลิต และผลิตภัณฑ์หลัก และผลิตภัณฑ์อาหารของกลุ่มจังหวัด ได้รับการรับรองมาตรฐานระดับประเทศ หรือระดับนานาชาติกรณีเป็นสินค้าส่งออก	๔.๑ สนับสนุนการขับเคลื่อนการขอรับมาตรฐานการผลิต หรือมาตรฐานการแปรรูป ของผลผลิต และผลิตภัณฑ์หลักของกลุ่มจังหวัด เช่น มาตรฐานปาล์มน้ำมัน (RSPO) อาหารปลอดภัย (GMP GHP) มาตรฐานยาง (SSC) การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ฟาร์มที่มีระบบป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM)
๕. การขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย	๕.๑ มีผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์ หรือเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้นปีละ ๑๐๐ ราย	๕.๑ อบรมเกษตรกรเพื่อเข้าสู่การทำเกษตรอินทรีย์/เกษตรปลอดภัย ๕.๒ ขับเคลื่อนการตลาดเกษตรอินทรีย์ หรือเกษตรปลอดภัยผ่าน Modern trade หรือ รูปแบบ online หรือช่องทางการตลาดอื่น

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๖. การขับเคลื่อน oil Palm city, Herbal city, Rubber city	๖.๑ มีแผนพัฒนาระยะ ๕ ปีและแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อการขับเคลื่อน Palm city Herbal city และ Rubber city	๖.๑ ดำเนินการโครงการ/กิจกรรมตามแผนปฏิบัติการประจำปีไม่น้อยกว่า ๓๐ % ของโครงการทั้งหมด
๗. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และแมลงเศรษฐกิจ เดิมและชนิดใหม่	๗.๑ มีจำนวนเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ที่เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจและแมลงเศรษฐกิจใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๐ รายต่อปี	๗.๑ การอบรมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจใหม่ และแมลงเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มจำนวนเกษตรกร ๗.๒ การสนับสนุนการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และแมลงเศรษฐกิจ อย่างครบวงจร (การเลี้ยง แปรรูป และการตลาด) ๗.๓ สนับสนุนการจัดการฟาร์มให้ได้มาตรฐาน ตามความต้องการของตลาด
๘. การเพิ่มพื้นที่ปลูกไม้เศรษฐกิจ	๘.๑ พื้นที่ปลูกไม้เศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ๑,๐๐๐ ไร่ต่อปี	๘.๑ การส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ ๘.๒ ส่งเสริมการเพาะพันธุ์กล้าไม้เศรษฐกิจระดับชุมชน
๙. การปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการค้า	๙.๑ เพิ่มเกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร ๑๐ ราย/ปี	๙.๑ อบรมการปลูก และการตลาด พืชสมุนไพร ๙.๒ สนับสนุนการจัดกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร
๑๐. การพัฒนาเกษตรกรสู่การเป็นเกษตรกร อัจฉริยะ และการทำการเกษตรแบบครบวงจร	๑๐.๑ มีเกษตรกรอัจฉริยะ เพิ่มขึ้นปีละ ๒๕ ราย ๑๐.๑ มีศูนย์สาธิตการเกษตรอัจฉริยะในพื้นที่จำนวน ๕ ศูนย์ ๑๐.๑ มีศูนย์สาธิตการเพาะเลี้ยงอัจฉริยะในพื้นที่จำนวน ๕ ศูนย์	๑๐.๑ อบรมการให้ความรู้ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะให้แก่เกษตรกร ๑๐.๒ สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่ทำเกษตรอัจฉริยะ ๑๐.๓ พัฒนาพื้นที่เป็นศูนย์สาธิตการเกษตรอัจฉริยะรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้เกษตรอัจฉริยะของ ภูมิภาค ๑๐.๔ ส่งเสริมเกษตรกร จากผู้ผลิตไปสู่ผู้ประกอบการอย่างครบวงจร (ผลิต, แปรรูป และผู้ขาย)
๑๑. การพัฒนาหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ด้านการเกษตรในพื้นที่ให้มีศักยภาพในการสนับสนุนภาคการเกษตรในพื้นที่	๑๑.๑ บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม มีความรู้ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านการเกษตร รวมทั้งความรู้ทางการบริหารจัดการตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของภาคการเกษตร	๑๑.๑ จัดการฝึกอบรมด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านการเกษตรให้แก่บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ๑๑.๒ จัดอบรมความรู้ทางการบริหารจัดการทั้งส่วนต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ของภาคการเกษตร

๓.๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร)

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยวเดิม/ใหม่	๑.๑ แหล่งท่องเที่ยวเดิมได้รับการพัฒนามีสภาพสมบูรณ์ ๑.๒ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ได้รับการยกระดับให้เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค และระดับประเทศ ๑.๓ มีแหล่งท่องเที่ยว /กิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ จำนวน ๕ แหล่ง/กิจกรรม ต่อปี	๑.๑ สำรวจ /ประเมินความเสื่อมโทรม และกำหนดแนวทางการพัฒนา ของแหล่งท่องเที่ยวเดิม ๑.๒ ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ให้เป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ๑.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ๑.๔ พัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ๑.๕ การพัฒนากลุ่มชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวใหม่ หรือกลุ่มท่องเที่ยวเดิมในกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๑.๔ การพัฒนากลุ่มชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวใหม่ หรือกลุ่มท่องเที่ยวเดิมในกลุ่มจังหวัดอย่างน้อย ๔ กลุ่ม	
๒. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรมการท่องเที่ยว/routeท่องเที่ยวใหม่	๒.๑ มี route การท่องเที่ยวใหม่ในกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๕ เส้นทาง ๒.๒ มี route การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวตอนใน ไม่น้อยกว่า ๕ เส้นทาง ๒.๓ มี route การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด กับภูมิภาคอื่นไม่น้อยกว่า ๒ เส้นทาง ๒.๔ มี route การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด กับต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๒ เส้นทาง	๒.๑ พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด ๒.๒ พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล และแหล่งท่องเที่ยวตอนใน ๒.๓ พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด และภูมิภาคอื่น ๒.๔ สนับสนุนการจัดตั้งเที่ยวบินตรงระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัดกับประเทศต่าง ๆ
๓. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับภาคส่วนเศรษฐกิจอื่น เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (การแพทย์ การแพทย์แผนไทย)	๓.๑ มีรูปแบบการท่องเที่ยวผสมผสาน กับภาคเศรษฐกิจอื่นจำนวน ๑ รูปแบบ (อาจเน้นไปที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตร)	๓.๑ พัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งการท่องเที่ยวเชิงอาหาร แหล่งการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่ แหล่งการท่องเที่ยวเชิงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด
๔. การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวแบบ MICE (ธุรกิจ MICE)	๔.๑ มีกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบ MICE ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่า ๑ กิจกรรม ต่อปี	๔.๑ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบ MICE ในพื้นที่
๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว สำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการ	๕.๑ ถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัดมีความสมบูรณ์ ๕.๒ มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ๕.๓ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ ๕.๔ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญได้รับ การติดตั้งระบบรักษาความปลอดภัย ของนักท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์	๕.๑ สร้าง และซ่อมบำรุงถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัด ๕.๒ ติดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ครอบคลุมพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ๕.๓ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกใน แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ ๕.๔ ติดตั้งกล้อง CCTV และระบบเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ในแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ๕.๕ พัฒนาเส้นทางทางบก ทางทะเล และทางอากาศที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน และกำหนดเวลาเดินทางที่สัมพันธ์กัน

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๕.๕ เส้นทางเดินทางทางบก ทางทะเล และทางอากาศ มีความเชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์	
๖. การพัฒนาด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์	๖.๑ มีกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของกลุ่มจังหวัด ๖.๒ มีการทำตลาดแบบ Integrated Marketing โดยเฉพาะทางช่องทาง online	๖.๑ จัดกิจกรรม หรือเข้าร่วมกิจกรรม การประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ๖.๒ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญ ของกลุ่มจังหวัด ทั้งสื่อรูปแบบเดิม หรือสื่อ online ต่าง ๆ ๖.๓ จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดในรูปแบบ ที่หลากหลาย เช่น การใช้ Brand Ambassador, การใช้ Youtuber การถ่ายทำภาพยนตร์จากต่างประเทศ เป็นต้น
๗. การพัฒนาการบริหาร จัดการด้านการท่องเที่ยว (ความปลอดภัย ระบบ สาธารณสุข และสุขภาพ ของนักท่องเที่ยว และผู้ให้บริการ)	๗.๑ มีระบบการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ๗.๒ มีระบบการดูแลสุขภาพของนักท่องเที่ยว ๗.๓ มีระบบการดูแลสุขภาพผู้ให้บริการ	๗.๑ ติดตั้งกล้อง CCTV และระบบเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ของกลุ่มจังหวัด ๗.๑ พัฒนามาตรฐานบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขภาพของนักท่องเที่ยว ๗.๑ พัฒนามาตรฐานการป้องกันโรคอุบัติใหม่ และโรคระบาดเดิม
๘. การยกระดับการ ท่องเที่ยวชุมชนเพื่อการ รongรับนักท่องเที่ยว ระดับกลาง และระดับสูง	๘.๑ การท่องเที่ยวชุมชนในกลุ่ม จังหวัด มีศักยภาพในการ รongรับนักท่องเที่ยว ระดับกลาง และระดับบน	๘.๑ จัดอบรมผู้ประกอบการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้มีองค์ความรู้ มีทักษะ การใช้ภาษา ทักษะทางการสื่อสาร การบริหารจัดการการท่องเที่ยวและการประยุกต์ใช้ดิจิทัล เทคโนโลยี เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวระดับกลางและระดับบน ๘.๒ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความทรงจำ และความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว
๙. การพัฒนาบุคลากร ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาค ประชาสังคมด้านการ ท่องเที่ยว	๙.๑ บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน มีความเข้าใจในสถานการณ์การ ท่องเที่ยว เข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและกำลังจะเกิดขึ้น มีความเข้าใจในพฤติกรรม นักท่องเที่ยว มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ดิจิทัล เทคโนโลยี และการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อ ประกอบการท่องเที่ยว	๙.๑ อบรมบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เข้าใจในสถานการณ์การ ท่องเที่ยว เข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และกำลังจะเกิดขึ้น มีความเข้าใจ ในพฤติกรรม นักท่องเที่ยว มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ ดิจิทัลเทคโนโลยี และการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อ ประกอบการท่องเที่ยว
๑๐. การพัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการท่องเที่ยวให้มี ความครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อบริหารจัดการด้าน การท่องเที่ยวให้มี ประสิทธิภาพ	๑๐.๑ มีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว และ อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องที่ ครบถ้วน ถูกต้องทันสมัย ๑๐.๒ การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยน ข้อมูลการท่องเที่ยวของทุก จังหวัด ในกลุ่มจังหวัด หรือ กับภูมิภาคอื่น	๑๐.๑ สืบหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และ อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องเพื่อปรับให้เป็นข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง ทันสมัย ๑๐.๒ พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูล โดยใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี Clouding technology เพื่อให้มีความปลอดภัยในการ จัดเก็บ สถานปรับเปลี่ยน/ปรับปรุงได้ง่ายและเข้าถึงได้ ง่าย

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๑๐.๓ มีการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี และการใช้ Big data และการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อบริการนักท่องเที่ยว การตลาด การประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	๑๐.๓ อบรมการใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีและการใช้ Big data และการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อบริการนักท่องเที่ยว การตลาด การประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว
๑๑. การพัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง (โรงแรม ร้านอาหาร ผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ผลิตภัณฑ์/บริการชุมชน)	๑๑.๑ อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง เช่น โรงแรม ร้านอาหาร บริการขนส่ง สินค้าชุมชน และ OTOP มีเพียงพอ และมีมาตรฐานเพียงพอต่อการจัดการท่องเที่ยว ในพื้นที่	๑๑.๑ พัฒนามาตรฐานการให้บริการ มาตรฐานด้านสุขภาพ และมาตรฐานด้านความปลอดภัย และถ่ายทอดให้แก่อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง กับการท่องเที่ยว

๓.๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG การค้า การลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑. การสร้าง SME ใหม่ และพัฒนาสร้างความเข้มแข็งให้แก่ SME เดิม	๑.๑. SME ในกลุ่มจังหวัด ได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการบริหารจัดการ การบริการ การเงิน/บัญชี การตลาด และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการประกอบการ ๑.๒ เกิด SME /Start up รายใหม่ในพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕ รายต่อ	๑.๑ จัดโครงการวินิจฉัยสถานประกอบการเพื่อได้ทราบประเด็นที่ต้องพัฒนาและให้การปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาและการพัฒนาด้านนั้น ๆ ๑.๒ จัดอบรมองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการ การบริการ การเงิน/บัญชี การตลาด และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการประกอบการ ๑.๓ การปรับปรุงข้อจำกัดด้านกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ๑.๔ การเข้าถึงแหล่งทุนของ SME ๑.๕ สนับสนุนการดำเนินกิจการของ SME ในพื้นที่ในด้านต่างๆ เช่น การลด/ยกเว้นภาษี การสนับสนุนกิจกรรมอื่นภายใต้ขอบเขตหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ อปท. ในพื้นที่
๒. การสร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมชุมชน	๒.๑ วิสาหกิจชุมชน ในกลุ่มจังหวัด ได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการบริหารจัดการ การบริการ การเงิน/บัญชี การตลาด และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ในการประกอบการ ๒.๒ เกิด วิสาหกิจชุมชน รายใหม่ ๆ ในพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕ ราย/ปี ๒.๓ ผลผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สำคัญของพื้นที่ ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่าง ๆ	๒.๑ จัดโครงการวินิจฉัยวิสาหกิจชุมชนเพื่อได้ทราบประเด็นที่ต้องพัฒนา และให้การปรึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาและการพัฒนาด้านนั้น ๆ ๒.๒ จัดอบรมองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการ การบริการ การเงิน/บัญชี การตลาด และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการประกอบการให้แก่วิสาหกิจชุมชน ๒.๓ สนับสนุนการดำเนินกิจการของ วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น การลด/ยกเว้นภาษี การสนับสนุนกิจกรรมอื่นภายใต้ขอบเขตหน้าที่ ของหน่วยงานภาครัฐ อปท. ในพื้นที่ ๒.๔ การปรับปรุงข้อจำกัดด้านกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ๒.๕ การเข้าถึงแหล่งทุนของ วิสาหกิจชุมชน
๓. การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทาง	๓.๑ มีอุตสาหกรรมชีวภาพเพื่อการแปรรูปผลผลิต และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	๓.๑ สนับสนุนการจัดตั้งอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อการแปรรูป ผลผลิต และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
การเกษตร ประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (เช่น Oleochemical Function & Future food, Cosmetic)	การประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพิ่มเติมจำนวน ๑ รายต่อปี	๓.๒ สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการถ่ายทอดความรู้เพื่อใช้ในการประกอบการอุตสาหกรรมชีวภาพ
๔. การพัฒนาระบบตลาดของผลผลิตทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์แปรรูป ทั้งระบบ online และ offline	๔.๑ มีตลาด online (Market place) ของผลผลิตทางการเกษตรหลักของพื้นที่ในระดับกลุ่มจังหวัด หรือระดับจังหวัด จำนวน ๑ แห่งต่อกลุ่มหรือ ๑ แห่งต่อจังหวัด ๔.๒ มีกลุ่มเกษตรกรรวมตัวกันเพื่อขายผลผลิตทางการเกษตรจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ กลุ่ม	๔.๑ จัดตั้ง online market place ของผลผลิตและผลิตภัณฑ์จากการแปรรูป จังหวัดละ ๑ กลุ่ม ๔.๒ จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร เพื่อขายผลผลิตทางการเกษตรแต่ละประเภท จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ กลุ่ม
๕. การขับเคลื่อนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจ	๕.๑ มีโครงการที่สอดคล้องกับแนวทาง การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และระเบียงเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ ต่อปี	๕.๑ จัดโครงการที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และระเบียงเศรษฐกิจ ๕.๒ สนับสนุนเงินอุดหนุน หรือให้การอุดหนุนผู้ประกอบการในการจัดตั้งธุรกิจ ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจ ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ อปท. ในพื้นที่
๖. การพัฒนาผู้ประกอบการผู้ประกอบการ digital และบุคลากรภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ Digital เทคโนโลยี เทคโนโลยีอื่น และการจัดการสมัยใหม่	๖.๑ ผู้ประกอบการ และบุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ Digital เทคโนโลยี เทคโนโลยีอื่น และการจัดการสมัยใหม่	๖.๑ อบรมผู้ประกอบการและบุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ Digital เทคโนโลยี เทคโนโลยีอื่น และการจัดการสมัยใหม่
๗. การส่งเสริมการค้า การลงทุน และการตลาดแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการ	๗.๑ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิต และผู้ประกอบการ ได้รับความรู้ ทักษะในด้านการตลาด การตลาดออนไลน์ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คนต่อปี ๗.๒ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิต และผู้ประกอบการ เข้าร่วมกิจกรรมด้านการค้า การลงทุน และการตลาด ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คนต่อปี	๗.๑ อบรมเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการให้มีความรู้ มีทักษะด้านการตลาด และประยุกต์ใช้ Digital Technology ด้านการตลาด ๗.๒ ส่งเสริมเชื่อมโยงและขยายช่องทางการค้า แก่กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการ
๘. การสนับสนุนการศึกษาเพื่อสร้างแรงงานระดับอาชีวะ และพัฒนาฝีมือ	๘.๑ มีสัดส่วนผู้เรียน สายอาชีพ และอาชีวศึกษา เพิ่มขึ้น	๘.๑ สร้างกลไกในการจูงใจให้นักเรียน เลือกเรียนในสายอาชีพ อาชีวศึกษา เช่นการให้ทุนการศึกษา การเพิ่ม

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
ทักษะแรงงาน เสริมสร้าง ความเข้มแข็งด้านอาชีพ รายได้ของกำลังแรงงาน และผู้ประกอบการ		การจ้างงาน การจ้างงานในระหว่างศึกษาโดยภาครัฐ หรือสถานประกอบการต่างๆ เป็นต้น ๘.๒ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน กลุ่มอาชีพ และยกระดับ ศักยภาพแรงงาน เพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

๓.๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่าย
การสื่อสาร และพลังงาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑. การพัฒนาเครือข่ายถนน สายรองในพื้นที่ให้ได้ มาตรฐาน	๑.๑ ถนนสายรองในพื้นที่ได้รับ การปรับปรุง ซ่อมบำรุงให้ได้ ตามมาตรฐาน ๑.๒ มีการใช้อย่างพารา ในการ สร้างหรือซ่อมบำรุงถนนสาย รองในกลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่า ๑ เส้นทางต่อปี	๑.๑ สร้าง หรือซ่อมบำรุงถนนสายรองในพื้นที่ได้อยู่ใน สภาพดี ๑.๒ ส่งเสริมการใช้อย่างพารา ในการสร้างหรือซ่อมบำรุงถนน สายรองในกลุ่มจังหวัด
๒. การพัฒนาท่าเทียบเรือ น้ำเพื่อการขนส่งสินค้า และท่าเทียบเรือเพื่อการ ท่องเที่ยว	๒.๑ มีท่าเทียบเรือน้ำลึกเพื่อการ ขนส่งสินค้าจำนวน ๑ แห่ง ๒.๒ มีท่าเทียบเรือสำราญเพื่อการ ท่องเที่ยวจำนวน ๑ แห่ง	๒.๑ ศึกษาความเป็นไปได้ และ SEA ในบริเวณที่จะจัดทำ ๒.๒ สร้างท่าเรือน้ำลึกเพื่อการขนส่งสินค้า ในพื้นที่ที่ เหมาะสม ๒.๓ สร้างท่าเรือสำราญเพื่อการท่องเที่ยว ในพื้นที่ที่ เหมาะสม
๓. พัฒนาการขนส่งระบบ รางเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย อันดามัน และระบบ รถไฟรางคู่	๓.๑ มีทางรถไฟเชื่อมโยงระหว่าง อ่าวไทย และอันดามัน ๓.๒ ทางรถไฟหลักในกลุ่มจังหวัด ได้รับการปรับเป็นรถไฟรางคู่	๓.๑ ติดตามและเร่งรัด แผนงานการสร้างทางรถไฟเชื่อมโยง ระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี และพังงา และ สงขลา แล สตูล ๓.๒ ติดตาม และเร่งรัด แผนงานการสร้างทางรถไฟรางคู่ จากจังหวัดชุมพร ไปยังจังหวัดสงขลา
๔. ปรับปรุงการขนส่งทาง อากาศระหว่างภูมิภาค และระหว่างประเทศ	๔.๑ มีเส้นทางขนส่งทาง อากาศ ระหว่างกลุ่มจังหวัด กับภูมิภาคอื่น หรือ ต่างประเทศ เพิ่มขึ้น ๑ เส้นทาง ต่อปี	๔.๑ สนับสนุนการพัฒนาเส้นทางขนส่งทางอากาศ ระหว่างกลุ่มจังหวัดกับภูมิภาคอื่น หรือต่างประเทศ
๕. ปรับปรุงการขนส่งทาง เรือระหว่างภูมิภาค	๕.๑ มีเส้นทางขนส่งสินค้า หรือ นักท่องเที่ยวทางเรือระหว่าง ภูมิภาค ๑ เส้นทาง	๕.๑ พัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้า หรือนักท่องเที่ยวทางเรือ ระหว่างภูมิภาค
๖. การพัฒนาเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง และ Free wifi ในเขต เมืองและสถานที่ ท่องเที่ยว	๖.๑ มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตใน เขตเมือง และสถานที่ ท่องเที่ยว ที่สำคัญในพื้นที่ที่ สมบูรณ์ ๖.๒ มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงในชุมชน เพื่อ สนับสนุนการประกอบการ ของวิสาหกิจ และกลุ่มชุมชน ในทุกชุมชน	๖.๑ ติดตั้งเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเขตเมือง และสถานที่ ท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ และในพื้นที่ของกลุ่มชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๗. พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่	๗.๑ ศูนย์กระจายสินค้าเดิมในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาด้านต่าง ๆ	๗.๑ พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าเดิมในพื้นที่ ๗.๒ ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดสร้างศูนย์กระจายสินค้าเพิ่มเติมในพื้นที่ที่เหมาะสม
๘. สร้างความมั่นคงของระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่ เพื่อรองรับการพัฒนาในด้านต่างๆ	๘.๑ ระบบไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสาร ในพื้นที่ที่มีความสมบูรณ์และมี ความเสถียร	๘.๑ วิเคราะห์ความต้องการไฟฟ้า ประปา และระบบการสื่อสารในพื้นที่ ๘.๒ จัดทำแผนการจัดหา ไฟฟ้า ประปา และระบบการสื่อสารในพื้นที่ เพื่อให้เพียงพอต่อการพัฒนาทุก ๆ ด้านทั้งในปัจจุบัน และอนาคต
๙. สนับสนุน ส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทนในชุมชน (และภาคการเกษตร)	๙.๑ มีชุมชนที่มีการใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก จำนวน ๕ ชุมชนต่อปี ๙.๒ มีมาตรการในการลดการใช้พลังงานสำหรับหน่วยงานภาครัฐ และสถานประกอบการขนาดใหญ่ในพื้นที่	๙.๑ จัดอบรมการใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือกให้กับกลุ่มชุมชนต่างๆ ๙.๒ พัฒนาพลังงานทางเลือกหรือพลังงานทดแทนที่เหมาะสมให้กับชุมชน และประยุกต์ใช้ให้มีในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน ๙.๓ สร้างมาตรการในการลดหรือประหยัดการใช้พลังงาน สำหรับหน่วยงานภาครัฐ และสถานประกอบการขนาดใหญ่ ในพื้นที่

๓.๕) ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑. การบริหารจัดการขยะมูลพิษ และน้ำเสียในพื้นที่	๑.๑ ปริมาณขยะในพื้นที่ลดลง ร้อยละ ๕ ๑.๒ น้ำของแม่น้ำสายหลัก แหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ และน้ำทะเลชายฝั่ง ดีเพิ่มขึ้น ๑.๓ ปริมาณขยะที่มีการจัดการอย่างถูกต้องคิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของปริมาณขยะทั้งหมด ๑.๔ ปริมาณในน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดอย่างถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของน้ำเสียทั้งหมด	๑.๑ รณรงค์ หรืออบรมการสร้างความรู้เข้าใจในการบริหารจัดการขยะให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อลดการสร้างขยะ และการจัดการขยะอย่างเหมาะสม ๑.๒ สร้างมาตรการเชิงจูงใจและมาตรการเชิงบังคับเพื่อลดการสร้างขยะ และการจัดการขยะอย่างเหมาะสม ๑.๓ รณรงค์ หรืออบรมการสร้างความรู้เข้าใจในการบริหารจัดการน้ำเสียให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อลดการสร้างน้ำเสียและการจัดการน้ำเสียอย่างเหมาะสม ๑.๔ สร้างมาตรการเชิงจูงใจ และมาตรการ เชิงบังคับเพื่อลดการสร้างน้ำเสีย และการจัดการน้ำเสียอย่างเหมาะสม ๑.๕ ให้ อบท.ดำเนินการเรื่องการจัดการน้ำเสีย ๑.๖ มีการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาจัดการขยะ
๒. การแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง การฟื้นฟูแหล่งน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	๒.๑ ชายฝั่งทะเลในพื้นที่ได้รับ การแก้ไข หรือป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งอย่างเหมาะสม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ของชายฝั่งที่มีปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทั้งหมด ๒.๒ ทะเลสาบสงขลาได้รับการแก้ไข เรื่องการตื้นเขิน ๒.๓ การทำการประมงผิดกฎหมายในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	๒.๑ จัดโครงการป้องกัน และ/หรือ แก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งของกลุ่มจังหวัด ๒.๒ ขุดลอกทะเลสาบสงขลาเพื่อแก้ไขปัญหาการตื้นเขิน ๒.๓ รณรงค์เพื่อลดการทำการประมงอย่างผิดกฎหมาย ในแหล่งน้ำต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด ๒.๔ บังคับใช้กฎหมายการทำการประมง ที่ผิดกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
๓. ส่งเสริมการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	๓.๑ มีกิจการเดิม หรือกิจการใหม่ ที่มีการลงทุนที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรมต่อปี	๓.๑ จัดโครงการวินิจฉัยสถานประกอบการเพื่อ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพื่อจัดกิจกรรม หรือปรับกิจกรรมต่างๆ ในสถานประกอบการให้กิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๓.๒ มีกิจการที่สามารถการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ ร้อยละ ๕ จำนวน ๕ กิจการต่อปี	๓.๒ สนับสนุนสถานประกอบการในการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ผ่านกลไก ต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ๓.๓ สนับสนุนการจัดตั้งบริษัทที่มีกิจการ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๓.๔ สนับสนุนกิจกรรมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับภาคชุมชน หรือภาคส่วนต่างๆ
๔. ส่งเสริมการอนุรักษ์ป่า การปลูกป่า การปลูกป่าชุมชน และป่าชายเลน	๔.๑ มีกิจกรรมโครงการ ด้านการอนุรักษ์ป่า หรือการเพิ่มพื้นที่ป่า ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรมต่อปี ๔.๒ สัดส่วนพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑ ของพื้นที่ป่าไม้ ๔.๓ มีพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้น ๑๐๐๐ ไร่ต่อปี ๔.๔ มีการผลิต กล้าไม้ ๑๐๐,๐๐๐ กล้า ต่อปี	๔.๑ ผนวกรวมให้ประชาชนเกิดความตระหนัก ในการอนุรักษ์ป่า ป่าชายเลน ๔.๒ จัดโครงการด้านการอนุรักษ์ป่า หรือการเพิ่มพื้นที่ป่า ๔.๓ สนับสนุนให้ สถานประกอบการ จัดโครงการอนุรักษ์ป่า การเพิ่มพื้นที่ป่า เพื่อเป็นโครงการ CSR สถานประกอบการ ๔.๔ ส่งเสริมการพัฒนากล้าไม้และการปลูกป่าเศรษฐกิจ
๕. การพัฒนาคุณภาพดิน และน้ำ	๕.๑ คุณภาพดิน และคุณภาพน้ำ ในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดมีคุณภาพ ตามมาตรฐาน	๕.๑ สุ่มตรวจวิเคราะห์ดิน และคุณภาพน้ำในพื้นที่การเกษตร สำคัญของกลุ่มจังหวัด ๕.๒ จัดโครงการพัฒนาคุณภาพดินและน้ำ
๖. การแก้ปัญหาน้ำท่วมและ น้ำแล้ง	๖.๑ พื้นที่น้ำท่วม และน้ำแล้งลดลง	๖.๑ พัฒนาโครงการสร้างแหล่งเก็บน้ำเพื่อการเกษตร
๗. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง	๗.๑ มีกิจกรรมการอนุรักษ์ ทรัพยากรทะเล และชายฝั่ง ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรมต่อปี ๗.๒ มีการฟื้นฟูพื้นที่ปะการัง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี ๗.๓ มีการติดตั้งทุ่นจอดเรือเพื่อ ป้องกันการทำลายปะการัง	๗.๑ จัดกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง ๗.๒ มีมาตรการในการป้องกันการทำลายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งและมีการบังคับใช้อย่างเข้มงวด ๗.๓ มีการฟื้นฟูปะการัง ๗.๔ มีการติดตั้งและการซ่อมบำรุงทุ่นจอดเรือ ให้ใช้งานได้อย่าง สมบูรณ์
๘. มีบริการทางการแพทย์ และ ศูนย์ทางการแพทย์อย่าง ครบวงจร	๘.๑ มีศูนย์การแพทย์และบริการ ทางทางการแพทย์อย่างครบวงจร ในเขตภาคใต้ตอนบน	๘.๑ ศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสม หรือรูปแบบที่จะ เหมาะสมในการจัดตั้งศูนย์บริการทางการแพทย์อย่างครบวงจร ๘.๒ จัดทำข้อเสนอในการจัดตั้งศูนย์การแพทย์ และบริการทาง การแพทย์อย่างครบวงจร
๙. การพัฒนาเทคโนโลยีทาง การแพทย์ และสาธารณสุข เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ	๙.๑ มีเทคโนโลยีทางการแพทย์ และ สาธารณสุข เพื่อรองรับสังคม ผู้สูงอายุ เช่น Telemedicine ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	๙.๑ มีการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาเทคโนโลยี ทางทางการแพทย์ และสาธารณสุข เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ
๑๐. การมีองค์กร และกิจกรรม ในการดูแลผู้สูงอายุ	๑๐.๑ มีองค์กรที่มีบทบาทหน้าที่ โดยตรงในการดูแลผู้สูงอายุ อย่างครบวงจรในพื้นที่ มี แผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการประจำปีในการดูแล ผู้สูงอายุ	๑๐.๑ จัดตั้งหรือสนับสนุนการจัดตั้งองค์กร ที่มีบทบาทหน้าที่ใน การดูแลผู้สูงอายุอย่างครบวงจร ๑๐.๒ จัดทำแผนพัฒนาหรือแผนปฏิบัติการประจำปีในการดูแล ผู้สูงอายุ เพื่อให้สามารถดูแลผู้สูงอายุได้อย่างเป็นระบบและมีทิศทางที่ชัดเจน

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑๑. การสร้างระบบ กลไก ในการเฝ้าระวังโรคอุบัติใหม่ และอุบัติซ้ำ และภัยพิบัติ	๑๑.๑ มีกลไกในการเฝ้าระวังโรคอุบัติใหม่ อุตสาหกรรม และองค์กร ๑๑.๒ มีกลไกในการเฝ้าระวังภัยพิบัติทางธรรมชาติที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด	๑๑.๑ จัดทำมาตรการในการเฝ้าระวังโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำ ในระดับจังหวัด อุตสาหกรรม และองค์กร ๑๑.๒ จัดสร้างกลไก หรือมาตรการในการเฝ้าระวังภัยพิบัติทางธรรมชาติที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด
๑๒. พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน	๑๒.๑ มีเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน ในทุกจังหวัด	๑๒.๑ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเมือง และชุมชน
๑๓. เสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งพา ตนเอง และพึ่งพากันเอง และ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับชุมชน	๑๓.๑ มีกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งพาตนเอง อย่างน้อย ๕ กิจกรรมต่อปี ๑๓.๒ มีกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชนอย่างน้อย ๕ กิจกรรมต่อปี	๑๓.๑.๑ จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งพาตนเอง ๑๓.๑.๒ จัดกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับชุมชน
๑๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน องค์กรเครือข่าย สหกรณ์ และวิสาหกิจชุมชน	๑๔.๑ มีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน อย่างน้อย ๕ กิจกรรม ๑๔.๒ มีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน อย่างน้อย ๕ กิจกรรมต่อปี	๑๔.๑ จัดกิจกรรมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน ๑๔.๒ จัดกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน
๑๕. สร้างกลไกในการให้เกิตการทำงานเชื่อมโยงกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องปฏิบัติงานและประสานงานด้วยกัน ในลักษณะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนา ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ของประเด็นพัฒนา	๑๕.๑ มีคณะกรรมการบริหารจัดการรายประเด็นพัฒนา หรือรูปแบบอื่น ที่จะทำให้เกิดการทำงานเชื่อมโยงร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องทำงานประสานงานกัน ในลักษณะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนา ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ของประเด็นพัฒนา	๑๕.๑ จัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการคณะกรรมการขับเคลื่อนหรือคณะกรรมการรูปแบบอื่น เพื่อขับเคลื่อนประเด็นพัฒนา แต่ละประเด็นพัฒนา หรือการใช้รูปแบบอื่นจะทำให้เกิดการทำงานเชื่อมโยงกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องทำงานประสานงานกัน ในลักษณะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการพัฒนา ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ของประเด็นพัฒนา ในทุกประเด็นพัฒนา
๑๖. พัฒนากลไกเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างหน่วยงาน ภาค รัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เพื่อสร้างการยอมรับการพัฒนา	๑๖.๑ มีกลไก หรือการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างหน่วยงานภาครัฐ กับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เพื่อสร้างการยอมรับการพัฒนาในทุกกิจกรรมการพัฒนาขนาดใหญ่	๑๖.๑ จัดเวทีประชาคม หรือจัดเวทีรูปแบบอื่น เพื่อได้เสริมสร้างความเข้าใจร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ร่วมในกิจกรรม การพัฒนาขนาดใหญ่ หรือกิจกรรม การพัฒนาตามที่กฎหมายกำหนด ๑๖.๒ จัดทำ SEA ๑๖.๓ (Strategic Environmental Assessment) ในพื้นที่พัฒนาเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด
๑๗. การพัฒนา Smart Living City	๑๗.๑ มีพื้นที่เมืองตัวอย่างในการเป็น Smart Living City	๑๗.๑ ศึกษาความพร้อมของจังหวัด ในกลุ่มจังหวัด หรือพื้นที่ใดพื้นที่ หนึ่งในกลุ่มจังหวัด ที่มีความพร้อม ในการพัฒนาเป็นพื้นที่สาธิต Smart Living City ๑๗.๑.๒ จัดกิจกรรมการเป็น Smart Living City ในพื้นที่เป้าหมายที่ได้คัดเลือกไว้

วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
๑๘. ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนในพื้นที่	๑๘.๑ มีกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนในพื้นที่ ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรมต่อปี	๑๘.๑ จัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ อนามัยที่ดี ของประชาชนในพื้นที่
๑๙. ความสำเร็จของการบริหารจัดการ การพัฒนา กลุ่มจังหวัด	๑๙.๑ ความสำเร็จของการบริหารจัดการ การพัฒนา กลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐	๑๙.๑ มีการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ

ที่มา : สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สุราษฎร์ธานี สงขลา),แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ , ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖)

๒.๙.๓ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ฉบับปรับปรุง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

๑) เป้าหมายการพัฒนา "สงขลา ประตูเศรษฐกิจภูมิภาคเอเชีย ฐานเศรษฐกิจสุขภาพ
เมืองน่าอยู่เพื่อคนทั้งมวลอย่างยั่งยืน"

ประตูเศรษฐกิจภูมิภาค หมายถึง มุ่งเน้นการยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน
ด้านคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ ด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถเชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของภูมิภาค
อาเซียนอย่างไร้รอยต่อมีด่านชายแดนถาวรและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ที่พร้อมรองรับการค้า การลงทุน
และอำนวยความสะดวกการเดินทางข้ามพรมแดนและการขนส่งระหว่างประเทศ เป็นประตูและทางเชื่อม
โครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาคอาเซียนตอนใต้ที่มีความสะดวกและทันสมัย เป็นหัวใจสำคัญของ
ยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ในภูมิภาค และบริการด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน สามารถลดต้นทุน
และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งการดึงดูดการลงทุนและการค้าภายในพื้นที่
ทำให้เกิดการสร้างเครื่องยนต์ใหม่ทางเศรษฐกิจ เพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และให้จังหวัดสงขลาเป็นฐาน
การผลิตและบริการที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของภูมิภาคอย่างยั่งยืน

ฐานเศรษฐกิจสุขภาพ หมายถึง มุ่งเสริมเครื่องยนต์เศรษฐกิจเดิม เพื่อสร้าง
เครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพการเติบโตสูงจากความพร้อมด้านบุคลากรทางการแพทย์
สถาบันการศึกษาโรงพยาบาลและสถานบริการทางการแพทย์และสุขภาพ การบูรณาการการแพทย์แผน
ปัจจุบัน การแพทย์ทางเลือก และภูมิปัญญาด้านสุขภาพ ด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ
สอดคล้องกับแนวโน้มบริบทโลกทั้งสุขภาพและสังคมผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness
Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) และบริการทางการแพทย์เพื่อสุขภาพ และสร้าง
ระบบบริการสุขภาพแบบครบวงจร บนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ การบริการแพทย์ทางไกล
พัฒนานวัตกรรมการผลิตสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงใช้รักษาเพื่อทดแทนหรือ
ใช้เป็นทางเลือกทางการแพทย์ โดยมีเป้าหมายให้เศรษฐกิจสุขภาพเป็นฐานรายได้ใหม่ที่สร้างมูลค่าเพิ่มควบคู่
ไปกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

เมืองน่าอยู่เพื่อคนทั้งมวล หมายถึง มุ่งเน้นการวางผังเมืองและพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐานตามหลักการออกแบบเพื่อคนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากพื้นที่สาธารณะ ระบบขนส่ง
และบริการของเมืองได้อย่างเท่าเทียม เมืองที่พร้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ มีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมโอกาสในการ
ลงทุนสีเขียว (Green Investment) รองรับการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมทั้งสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพที่ดี
(Healthy Environments) ตลอดจนการมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ลดความสูญเสียทาง
เศรษฐกิจและสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมโอกาสในการลงทุน อาทิ ระบบขนส่งสาธารณะที่ใช้พลังงานสะอาด
การพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่ลดการใช้พลังงาน การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และมีสภาพแวดล้อมที่ดีเป็นปัจจัยหลัก
ที่ดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงวัยที่ย้ายถิ่นฐานเพื่อมีระบบดูแลสุขภาพที่ดีเพื่อการมีอายุยืนยาว (Longevity
Migration) รวมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับขนาดและโครงสร้างประชากร
ที่แท้จริงของจังหวัด มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการรักษาอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรมของพื้นที่
ควบคู่ไปกับความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี และถ่ายทอดในแต่ละช่วง

ระยะเวลา ๕ ปี

การถ่ายทอดเป้าหมาย ในแต่ละช่วงระยะเวลา ๕ ปี	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	๒๕๗๑ – ๒๕๗๕	๒๕๗๖ – ๒๕๘๐	๒๕๘๑ – ๒๕๘๕
เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (๕ ปี) (เป็นเป้าหมายการพัฒนาที่จะปรากฏ ในแผนพัฒนาจังหวัด)	▶ ประตุเศรษฐกิจ ของภาคใต้ ตอนล่าง ▶ เมืองน่าอยู่	▶ ประตุเศรษฐกิจ อนุภูมิภาค อาเซียน ▶ ฐานเศรษฐกิจ สุขภาพ อนุภูมิภาค IMT-GT ▶ เมืองน่าอยู่ เพื่อคน ทั้งมวล	▶ ประตุเศรษฐกิจ ภูมิภาค เอเชียใต้ ▶ ฐานเศรษฐกิจ สุขภาพ ภูมิภาค อาเซียน ▶ เมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ เพื่อคน ทั้งมวล	▶ ประตุเศรษฐกิจ ภูมิภาคเอเชีย ▶ ฐานเศรษฐกิจ สุขภาพชั้นนำ ของภูมิภาค อาเซียน ▶ เมืองน่าอยู่ เพื่อคนทั้งมวล อย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย				
การขยายตัวของ GPP ค่าฐาน ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๗ ขยายตัวเฉลี่ย = ร้อยละ ๐.๓๙ ต่อปี (ปี ๒๕๖๗ = ๑๖๐,๒๓๔ ลบ.) (ปี ๒๕๖๔ ได้รับผลกระทบจากโควิด)		ร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๗.๐๐ ต่อปี
การเพิ่มขึ้นของดัชนีคะแนน HAI ค่าฐาน ปี ๒๕๕๙-๒๕๖๗ ขยายตัวเฉลี่ย = ๐.๐๐๑๘ คะแนน ต่อปี (ปี ๒๕๖๗ HAI=๐.๖๔๙๕)		๐.๐๑๐๐ คะแนนต่อปี	๐.๐๒๐๐ คะแนนต่อปี	๐.๐๓๐๐ คะแนนต่อปี
อัตราการขยายตัวของ GPP สาขากิจกรรม ด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ค่าฐาน ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๗ ขยายตัวเฉลี่ย = ร้อยละ ๔.๗๓ ต่อปี (ปี ๒๕๖๗ = ๙,๘๘๕ ลบ.) (ปี ๒๕๖๔ ได้รับผลกระทบ จากโควิด)		ร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๗.๐๐ ต่อปี
อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว ค่าฐาน ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๗ ขยายตัวเฉลี่ย = ร้อยละ ๐.๔๑ ต่อปี (ปี ๒๕๖๘ = ๕๐,๖๐๐ ลบ.) (ปี ๒๕๖๔ ได้รับผลกระทบจากโควิด)		ร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๗.๐๐ ต่อปี
ร้อยละปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้อง ต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ค่าฐาน ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๗ กำจัดได้เฉลี่ยร้อยละ ๔๖.๘๐ (ปี ๒๕๖๗ = ร้อยละ ๔๐.๒๓)		ร้อยละ ๕๐.๐๐	ร้อยละ ๕๕.๐๐	ร้อยละ ๖๐.๐๐
ระดับคุณภาพน้ำผิวดิน (WQI) ค่าฐาน ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๗ คะแนนเฉลี่ย ๖๙.๖๗ (พอใช้) (ปี ๒๕๖๗ = ๖๘)		WQI=๗๒.๕๐ (ดี)	WQI=๗๕.๐๐ (ดี)	WQI=๗๗.๕๐ (ดี)

๓) แผนที่นำทาง (Roadmap)/แผนงานหลักและแผนงานย่อยเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี

แผนงานหลัก	แผนงานย่อยในช่วงระยะ ๕ ปี			
	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ.๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ.๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
๑. การเปลี่ยนผ่านโครงสร้างเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพและคมนาคม โลจิสติกส์อัจฉริยะ	▶ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์เชื่อมต่อภายในเมืองและประเทศอื่น ๆ ใน ASEAN ▶ ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการห่วงโซ่คุณค่าแบบบูรณาการ ▶ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น AI, บล็อกเชน และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อเป็นเมืองอัจฉริยะ	▶ การพลิกโฉมโครงสร้างและเพิ่มผลิตภาพห่วงโซ่อุปทานภาคเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูงและปลอดภัย ▶ การยกระดับด้านชายแดนอัจฉริยะสู่ประตูเศรษฐกิจภูมิภาคและการอำนวยความสะดวกทางการค้าข้ามพรมแดนไร้รอยต่อ ▶ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและระบบโลจิสติกส์อัจฉริยะเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ▶ การยกระดับเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ผ่านนวัตกรรมเทคโนโลยีการเงินและการส่งเสริมการลงทุนระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ▶ เร่งรัดปรับปรุงระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อพัฒนาพื้นที่	▶ ขยายขีดความสามารถการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานทางทะเล ▶ เปลี่ยนผ่านสู่ระบบศุลกากรดิจิทัลพรมแดนและการอำนวยความสะดวกการค้าอัจฉริยะเต็มรูปแบบ ▶ ขยายโครงข่ายคมนาคมรางและการขนส่งมวลชนสีเขียวเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจ ▶ ยกระดับธุรกรรมทางการเงินดิจิทัลข้ามพรมแดนและนิเวศเขตธุรกิจใหม่ ▶ พัฒนาระบบคลังสินค้าอัจฉริยะและระบบห่วงโซ่ความเย็น (Cold Chain) รองรับสินค้าเกษตรข้ามแดน	▶ สถาปนาศูนย์กลางโลจิสติกส์อัจฉริยะและสถาบันการค้าแห่งอาเซียนตอนใต้ ▶ เปลี่ยนผ่านสู่โครงสร้างพื้นฐานพลังงานหมุนเวียนและการค้าปลอดคาร์บอน ▶ บริหารระบบการขนส่งข้ามพรมแดนไร้รอยต่อภายใต้กลไกความร่วมมือทวิภาคีเต็มรูปแบบ ▶ พัฒนาเขตอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและระบบอัตโนมัติ ▶ รักษามาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยและประสิทธิภาพด้านชายแดนสู่ระดับสากล
๒. การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการบนฐานเศรษฐกิจ สุขภาพและการท่องเที่ยวมูลค่าสูง	▶ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการผลิตและการแปรรูปที่ได้คุณภาพเพื่อสร้างแบรนด์สินค้าและเข้าสู่ตลาดเฉพาะกลุ่ม (niche market) ▶ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทั้งด้านเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปและบรรจุ รวมถึงการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	▶ การพัฒนาศูนย์กลางบริการสุขภาพมูลค่าสูงเชิงสร้างสรรค์และการยกระดับเครื่องยนต์เศรษฐกิจสุขภาพระดับสากล ▶ การสร้างความพร้อมรองรับสังคมสูงวัยเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและศูนย์พำนักระยะยาว ▶ การยกระดับห่วงโซ่คุณค่าและผลิตภาพการท่องเที่ยวคุณภาพสูงเชิงสร้างสรรค์	▶ ขยายฐานคลัสเตอร์นวัตกรรมยางพาราขึ้นปลายน้ำและการค้าสีเขียวพรีเมียม ▶ ระเบียบเศรษฐกิจสุขภาพพหุวัฒนธรรมและบ้านพำนักระยะยาวระดับโลก ▶ เชื่อมโยงโครงข่ายการท่องเที่ยวกลุ่มน้ำแบบองค์รวมและความยั่งยืนทางระบบนิเวศ	▶ เป็นฐานเศรษฐกิจสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ชั้นนำของภูมิภาคอาเซียน ▶ เป็นอุตสาหกรรมและบริการพรีเมียมจากพืชอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรมระดับนานาชาติ ▶ สถาปนาเมืองมรดกโลกและจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวระดับสากลอย่างยั่งยืน

แผนงานหลัก	แผนงานย่อยในช่วงระยะ ๕ ปี			
	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ.๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ.๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
	▶ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างระบบนิเวศทางธุรกิจ และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ▶ ส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ อัตลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว และศิลปวัฒนธรรม ▶ ส่งเสริมสนับสนุน ให้มีการปรับปรุง พัฒนา และขยายพื้นที่ หรือกิจกรรมการท่องเที่ยว ให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ▶ เพิ่มศักยภาพบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อให้มั่นใจในบริการคุณภาพสูง และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ▶ ส่งเสริมให้มีการใช้ เกษตรชีวภาพ ภูมิปัญญา ความเชื่อความศรัทธา เพื่อการดูแลและรักษาสุขภาพ ▶ ส่งเสริมการสร้างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในทางการแพทย์และสุขภาพ ▶ ยกระดับสงขลาเป็นศูนย์กลางทางการบริการสุขภาพในเขต IMT-GT	▶ บนฐานทุนวัฒนธรรมรอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ▶ การส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน ▶ การพัฒนาอุตสาหกรรมบริการแห่งอนาคต ในมิติเมืองแห่งการจัดประชุมนิทรรศการ และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อสุขภาพ	▶ จัดการมรดกโลกย่านเมืองเก่าสงขลา และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ระดับสากล ▶ ขยายผลระบบเกษตรกรรมอัจฉริยะ และการใช้เทคโนโลยีแม่นยำสูง (Precision Farming) ทั่วทั้งจังหวัด	▶ ศูนย์วิจัยการแพทย์และนวัตกรรมสมุนไพร/อาหารแปรรูปขึ้นสูงระดับภูมิภาค ▶ เป็นโมเดลระบบเกษตรปลอดภัยสีเขียว และอุตสาหกรรมอาหารหมุนเวียน ปลอดภัยคาร์บอน
๓. การยกระดับการพัฒนาทุนมนุษย์สมรรถนะสูง นวัตกรรมการศึกษา และความปลอดภัยสาธารณะเพื่อคนทั้งมวล	▶ ยกระดับการศึกษาเป็นศูนย์กลางของภาคใต้	▶ การพัฒนาประชากรปฐมวัยเชิงคุณภาพ และการกระจายทรัพยากรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ▶ การปฏิรูปและสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ยืดหยุ่นและการพัฒนาทักษะแรงงานสมรรถนะสูงรองรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคต	▶ ข้อมระบบสวัสดิการดิจิทัลมุ่งเป้าและการกระจายโอกาสของครอบครัวเปราะบาง ▶ จัดสถาบันการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการศึกษาทวิภาคีสมรรถนะสูง ▶ อารยสถาปัตยกรรมและโครงข่ายเมืองที่เข้าถึงได้เชิงกายภาพอย่างทั่วถึง	▶ บรรลุสังคมฐานรากเข้มแข็ง ความรู้ทั่วถึง และความเสมอภาคของทุนมนุษย์ ▶ สถาปนาสังคมพหุวัฒนธรรมสันติสุขถาวร และการพึ่งพิงตนเองเชิงสังคม ▶ ความเท่าเทียมในการพัฒนาดตนเอง และการเข้าถึงระบบคุ้มครองทางสังคมที่สมบูรณ์แบบ

แผนงานหลัก	แผนงานย่อยในช่วงระยะ ๕ ปี			
	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ.๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ.๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
		▶ การยกระดับมาตรการความปลอดภัยสาธารณะเชิงรุกและการเฝ้าระวังภัยคุกคามรูปแบบใหม่เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่สงบสุข ▶ การวางรากฐานสวัสดิการที่มั่นคงและสวัสดิการเพื่อเพิ่มผลิตภาพเพื่อช่วยเหลือครอบครัวเปราะบางและลดความยากจนข้ามรุ่น ▶ การยกระดับผังเมืองน่าอยู่อัจฉริยะและการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานอารยสถาปัตย์กรรมเพื่อการเข้าถึงของคนทั้งมวล	▶ ระบบป้องกันความปลอดภัยสาธารณะและลดอัตราเสียชีวิตจากอุบัติเหตุอัจฉริยะ ▶ ส่งเสริมเศรษฐกิจผู้สูงอายุ (Active Aging Economy) และการจ้างงานต่อเนื่องอย่างยั่งยืน	▶ ศูนย์กลางการศึกษานวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลระดับอาเซียนตอนใต้ ▶ ระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยสาธารณะและการเฝ้าระวังภัยคุกคามรูปแบบใหม่ระดับสากล
๔. การบริหารจัดการและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่ยึดหยุ่นต่อภัยพิบัติ	▶ เพิ่มขีดความสามารถของทุกภาคส่วนในการรับรู้และรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ▶ ส่งเสริมการปรับตัวให้มีการเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจสีเขียว ▶ พัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเป็นเจ้าภาพร่วม SEA games ในปี ๒๕๖๘ และพัฒนากิจกรรม/ธุรกิจต่อยอด ▶ เสริมสร้างแนวทางการบริหารจัดการเมืองให้เกิดความน่าอยู่ แบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน	▶ การอนุรักษ์ฟื้นฟูระบบนิเวศกลุ่มน้ำและยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบและยั่งยืน ▶ การปฏิรูประบบการจัดการขยะและของเสียตลอดวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน ▶ การแก้ไขปัญหาภัยพิบัติธรรมชาติและการกีดเซาชายฝั่งทะเลเชิงรุกด้วยแนวทาง การแก้ไขที่ใช้ธรรมชาติเป็นฐาน ▶ การพัฒนาเมืองที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศและระบบฐานข้อมูลและกลไกตัดสินใจเตือนภัยอัจฉริยะ	▶ จัดการความมั่นคงทางน้ำและการฟื้นฟูนิเวศพหุชีวภาพกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ▶ บริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมและกระบวนการผลิตสีเขียวในนิคมอุตสาหกรรม ▶ แผนงานย่อยระบบเครือข่ายสถานีตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเตือนภัยล่วงหน้าอัจฉริยะรอบกลุ่มน้ำ ▶ พัฒนาลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตและกลไกสิทธิประโยชน์ทางสิ่งแวดล้อม ▶ จัดทำผังแนวกั้นชนสีเขียวและการใช้ประโยชน์ที่ดินที่กลมกลืนกับภูมินิเวศธรรมชาติ	▶ เป็นสังคมคาร์บอนต่ำและการเปลี่ยนผ่านสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนถาวร ▶ พหุนิเวศกลุ่มน้ำสมบูรณ์และระบบการสร้างภูมิคุ้มกันสภาพภูมิอากาศถาวร ▶ ระบบการค้าและอุตสาหกรรมเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เต็มรูปแบบ ๑๐๐% ตลอดทั้งจังหวัด ▶ เสนอขึ้นทะเบียนกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นแหล่งมรดกธรรมชาติระดับโลก ▶ ระบบเตือนภัยและจัดการโครงสร้างพื้นฐานอัจฉริยะที่ยืดหยุ่นต่อภัยพิบัติขีดสุดจากสภาพภูมิอากาศ

แผนงานหลัก	แผนงานย่อยในช่วงระยะ ๕ ปี			
	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	พ.ศ.๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	พ.ศ.๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
		► การขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมคาร์บอนต่ำเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการส่งเสริมการลงทุนสีเขียว		

๒.๙.๔ แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕

๑) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด "สงขลา ประตูเศรษฐกิจและฐานเศรษฐกิจสุขภาพ แห่งภูมิภาคอาเซียน สู่มือนำอยู่เพื่อคนทั้งมวล"

ประตูเศรษฐกิจภูมิภาคอาเซียน หมายถึง มุ่งเน้นการยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ ด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถเชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของภูมิภาคอาเซียน อย่างไร้รอยต่อมีด่านชายแดนถาวรและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ที่พร้อมรองรับการค้า การลงทุน และอำนวยความสะดวกการเดินทางข้ามพรมแดนและการขนส่งระหว่างประเทศ เป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคม และโลจิสติกส์ของภูมิภาคอาเซียนที่มีความสะดวกและทันสมัย เป็นหัวใจสำคัญของยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ ในภูมิภาค และบริการด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน สามารถลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งการดึงดูดการลงทุนและการค้าภายในพื้นที่ ทำให้เกิดการสร้างเครื่องยนต์ใหม่ ทางเศรษฐกิจ เพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และให้จังหวัดสงขลาเป็นฐานการผลิตและบริการที่มีบทบาทสำคัญ ต่อระบบเศรษฐกิจของภูมิภาคอย่างยั่งยืน

ฐานเศรษฐกิจสุขภาพ หมายถึง มุ่งเสริมเครื่องยนต์เศรษฐกิจเดิม เพื่อสร้าง เครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพการเติบโตสูงจากความพร้อมด้านบุคลากรทางการแพทย์ สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลและสถานบริการทางการแพทย์และสุขภาพ การบูรณาการการแพทย์แผนปัจจุบัน การแพทย์ทางเลือก และภูมิปัญญาด้านสุขภาพ ด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ สอดคล้องกับแนวโน้มบริบทโลก ทั้งสุขภาพและสังคมผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) และบริการทางการแพทย์เพื่อสุขภาพ และสร้างระบบบริการสุขภาพแบบครบวงจร บนฐาน นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ การบริการแพทย์ทางไกล พัฒนานวัตกรรมการผลิตสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ ทางเภสัชกรรมเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงใช้รักษาเพื่อทดแทนหรือใช้เป็นทางเลือกทางการแพทย์ โดยมีเป้าหมาย ให้เศรษฐกิจสุขภาพเป็นฐานรายได้ใหม่ที่สร้างมูลค่าเพิ่มควบคู่ไปกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

มือนำอยู่เพื่อคนทั้งมวล หมายถึง มุ่งเน้นการวางผังเมืองและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ตามหลักการออกแบบเพื่อคนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากพื้นที่สาธารณะ ระบบขนส่ง และบริการ ของเมืองได้อย่างเท่าเทียม เมืองที่พร้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ มีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมโอกาสในการลงทุนสีเขียว (Green Investment) รองรับการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมทั้งสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาวะที่ดี (Healthy Environments) ตลอดจนการมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมโอกาสในการลงทุน อาทิ ระบบขนส่งสาธารณะที่ใช้พลังงานสะอาด การพัฒนา เมืองอัจฉริยะที่ลดการใช้พลังงาน การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และมีสภาพแวดล้อมที่ดีเป็นปัจจัยหลักที่ดึงดูด กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงวัยที่ย้ายถิ่นฐานเพื่อมีระบบดูแลสุขภาพที่ดีเพื่อการมีอายุยืนยาว (Longevity Migration) รวมทั้ง มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับขนาดและโครงสร้างประชากรที่แท้จริงของจังหวัด มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการรักษาอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรมของพื้นที่ควบคู่ไปกับความมั่นคงและปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน

๒) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (ถ่ายทอดจากเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา ๒๐ ปี ในช่วงที่ ๒ (๒๕๗๑-๒๕๗๕))

มิติ	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕
ประตูเศรษฐกิจ ภูมิภาคอาเซียน	อัตราการขยายตัวของ GPP (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	อัตราขยายตัว GPP ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓-๒๕๖๗)	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
	เฉลี่ยร้อยละ -๐.๐๑ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี
	ค่าเป้าหมาย: อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี					

มิติ	ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ฐานเศรษฐกิจสุขภาพ ภูมิภาคอาเซียน	อัตราการขยายตัวของ GPP สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและ งานสังคมสงเคราะห์ (หน่วย: ร้อยละ) ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓-๒๕๖๗) อัตราการขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ ๓.๘๐ ต่อปี ค่าเป้าหมาย: อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๔.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๔.๕๐ ต่อปี	ร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๕.๕๐ ต่อปี	ร้อยละ ๖.๐๐ ต่อปี
	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว (หน่วย: ร้อย ละ) ย้อนหลัง ๕ ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๘ อัตราการขยายตัว เฉลี่ย = ร้อยละ ๐.๕๒ ต่อปี ค่าเป้าหมาย : อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๒.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๒.๕๐ ต่อปี	ร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๓.๕๐ ต่อปี	ร้อยละ ๔.๐๐ ต่อปี
เมื่อนำอยู่ เพื่อคนทั้งมวล	คะแนน HAI (หน่วย: คะแนน) ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๗ เฉลี่ยลดลง ๐.๐๐๐๖ คะแนนต่อปี ค่าเป้าหมาย : เพิ่มขึ้น ๐.๐๑๐๐ คะแนนในปีสุดท้ายของ แผน	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๒๐	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๔๐	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๖๐	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๘๐	เพิ่มขึ้น ๐.๐๑๐๐
คุณภาพสิ่งแวดล้อม และฐานทรัพยากร ธรรมชาติยั่งยืน	ร้อยละปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ค่าฐาน ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๗ กำจัดได้เฉลี่ยร้อยละ ๔๖.๘๐ (ปี ๒๕๖๗ = ร้อยละ ๔๐.๒๓) ค่าเป้าหมาย : กำจัดได้ร้อยละ ๕๐.๐๐ ในปีสุดท้ายของแผน	ร้อยละ ๔๖.๐๐	ร้อยละ ๔๗.๐๐	ร้อยละ ๔๘.๐๐	ร้อยละ ๔๙.๐๐	ร้อยละ ๕๐.๐๐
	ระดับคุณภาพน้ำผิวดิน (WQI) ค่าฐาน ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๗ คะแนนเฉลี่ย ๖๙.๖๗ (พอใช้) (ปี ๒๕๖๗ = ๖๘) ค่าเป้าหมาย : WQI = ๗๒.๕ (ระดับดี) ในปีสุดท้ายของแผน	๗๐.๕๐	๗๑.๐๐	๗๑.๕๐	๗๒.๐๐	๗๒.๕๐

๓) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

๓.๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: เปลี่ยนผ่านโครงสร้างเศรษฐกิจ ประตุการค้าชายแดน

และคมนาคมโลจิสติกส์อัจฉริยะ

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อเพิ่มผลิตภาพและเปลี่ยนผ่านภาคเกษตรกรรมดั้งเดิมสู่เกษตรมูลค่าสูง
และปลอดภัย ด้วยการประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีอัจฉริยะ และการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)
ตลอดห่วงโซ่อุปทาน

(๒) เพื่อยกระดับการวิจัยและพัฒนาในการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักสู่ผลิตภัณฑ์
ชั้นปลายน้ำที่มีมูลค่าเพิ่มสูง สอดรับกับมาตรฐานสากลและกติกการค้าสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพื่อปฏิรูปและเปลี่ยนผ่านระบบบริหารจัดการบริเวณด่านชายแดนถาวร
สู่ระบบอัจฉริยะไร้รอยต่อ (Smart Gateway) ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและระบบโลจิสติกส์
อัจฉริยะเชื่อมโยงหลายรูปแบบ (Multimodal Transport) และขีดความสามารถการค้าข้ามแดนให้เป็นประตู
เชื่อมต่อห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาคอาเซียน

(๔) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลและนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการเงิน
ในการสร้างระบบนิเวศที่ดึงดูดการลงทุน ในพื้นที่ชายแดนและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ) อย่างเป็นระบบ

เป้าประสงค์

“เศรษฐกิจจังหวัดสงขลาขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน”

แนวทางการพัฒนา

(๑) ต้นทาง : การยกระดับปัจจัยการผลิตและฐานวัตถุดิบอัตลักษณ์

(๑.๑) ยกระดับสินค้าเกษตรหลักและสินค้าอัตลักษณ์บนฐานนวัตกรรมสีเขียว ที่ตรวจสอบได้ ควบคู่กับการเชื่อมประสานเข้ากับระบบแพลตฟอร์มการตรวจสอบย้อนกลับระดับชาติ (National Platform Traceability) และระบบข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG Data) เพื่อรักษาเสถียรภาพห่วงโซ่อุปทานและความเชื่อมั่น

(๑.๒) ประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ และเทคโนโลยีเกษตรแม่นยำสูง (Precision Farming) เพื่อส่งเสริมการทำการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน ยกระดับผลิตภาพแรงงาน (Productivity) และบรรเทาข้อจำกัดจากภาวะหดตัวของแรงงานดั้งเดิม

(๑.๓) พัฒนาและสร้างระบบนิเวศนวัตกรรมดิจิทัลในรูปแบบระบบนิเวศเทคโนโลยีธุรกรรมทางการเงินและเขตธุรกิจใหม่ (NBZ Fintech Hub Hat Yai) เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการเข้าถึงบริการทางการเงินของผู้ประกอบการยุคใหม่และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

(๑.๔) ปรับโครงสร้างการส่งเสริมและดึงดูดการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานพลังงานสะอาดและหมุนเวียน ต่อยอดสู่การขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล เพื่อผลักดันการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวและสังคมคาร์บอนต่ำเชิงพาณิชย์ของจังหวัด

(๒) กลางทาง : การแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มและการยกระดับสู่มาตรฐานสากล

(๒.๑) เร่งรัดขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและไม้ยางพาราดั้งเดิมสู่การผลิตขั้นปลายน้ำที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภายใต้มาตรฐานสากลและกฎระเบียบสินค้าปลอดการทำลายป่า (EU Deforestation Regulation: EUDR) ของประเทศคู่ค้า เพื่อก้าวข้ามกับดักมูลค่าเพิ่มต่ำ

(๒.๒) พัฒนาห่วงโซ่อุปทานและมาตรฐานการรับรองระบบสินค้าและบริการสากล เพื่อเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าการค้า การจ้างงาน และการลงทุนข้ามพรมแดนร่วมกับประเทศคู่ค้าในภูมิภาคอาเซียน

(๒.๓) ปฏิรูปทักษะแรงงานฝีมือดั้งเดิมและการยกระดับความสามารถในการจัดการศึกษาสมรรถนะสูงร่วมกับภาคเอกชน เพื่อป้อนกำลังแรงงานที่มีฝีมือและแรงงานสมรรถนะสูง (Skilled Labor) รองรับอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ แบตเตอรี่ทางเลือก และระบบแปลงพลังงานไฟฟ้า (Power Electronics)

(๒.๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก ๓ วิถี บนฐานทุนทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เพื่อขับเคลื่อนซอฟต์แวร์ (Soft Power) พร้อมทั้งลดช่องว่างการเข้าถึงเทคโนโลยีผ่านเครื่องมือการตลาดดิจิทัล

(๓) ปลายทาง : การเชื่อมโยงตลาดและโครงข่ายโลจิสติกส์สู่ภูมิภาคและต่างประเทศ

(๓.๑) บูรณาการพัฒนาคอนเนกชันพื้นฐานคมนาคมและระบบโลจิสติกส์อัจฉริยะ เชื่อมโยงหลายรูปแบบ (Multimodal Transport) ทั้งทางบก ทางราง (รถไฟทางคู่) และการยกระดับท่าเรือน้ำลึกสงขลา ให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ทางทะเลที่ไร้รอยต่อของภูมิภาค

(๓.๒) ปฏิรูประบบการบริหารจัดการด่านชายแดนถาวรสะเดาและปาดังเบซาร์สู่ระบบประตูด่านอัจฉริยะไร้รอยต่อ (Smart Gateway) ผ่านการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ระบบศุลกากรดิจิทัลพรมแดน และกระบวนการอำนวยความสะดวกทางการค้าที่ปลอดภัยระดับสากล

(๓.๓) ปรับปรุง ข่อมสร้าง และบูรณาการพัฒนาคูณภาพโครงข่ายทางหลวงคมนาคมและเส้นทางขนส่งหลัก เพื่อเชื่อมประสานอย่างไร้รอยต่อระหว่างพื้นที่การผลิต แหล่งเกษตรกรรม-อุตสาหกรรม แหล่งศึกษาเรียนรู้ และประตูด่านชายแดนพิเศษเพื่อลดต้นทุนรวมในการขนส่ง

(๓.๔) ส่งเสริมมาตรการลงทุนเชิงรุกในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZ) และนิคมอุตสาหกรรมสีเขียว (Rubber City) ภายใต้บทบาทภาครัฐเป็นผู้หนุนเสริม (Enabler) ควบคู่กับการนำผลการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) มาลดความขัดแย้งเชิงพื้นที่เชิงรุก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวของ GPP (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
อัตราการขยายตัว GPP ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) เฉลี่ยร้อยละ -๐.๐๑ ต่อปี	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
ค่าเป้าหมาย: อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี
อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าชายแดน (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
อัตราการขยายตัวย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) เฉลี่ยร้อยละ -๑.๑๕	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
ค่าเป้าหมาย : อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตร (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) เฉลี่ยร้อยละ ๔.๕๖	๕.๐๐	๕.๕๐	๖.๐๐	๖.๕๐	๗.๐๐
ค่าเป้าหมาย : อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี

๓.๒) ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒ : ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการ

บนฐานเศรษฐกิจสุขภาพและการท่องเที่ยวมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อยกระดับและเปลี่ยนผ่านระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขสู่ศูนย์กลางสุขภาพมูลค่าสูง (High-value Health Hub) และบริการสุขภาพระดับสากล โดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีการแพทย์แม่นยำ (Precision Medicine) การให้บริการการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) และระบบการแพทย์เชิงป้องกันเชิงรุก

(๒) เพื่อขับเคลื่อนระบบนิเวศและสภาพแวดล้อมของจังหวัดสู่การเป็นศูนย์พำนักระยะยาวและการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ (Retirement & Longevity Hub) ระดับสากล เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะและรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจสีเงิน (Silver Economy) อย่างมีคุณภาพ

(๓) เพื่อยกระดับผลิตภาพและเปลี่ยนผ่านภาคการท่องเที่ยวแบบดั้งเดิมสู่การท่องเที่ยวคุณภาพมูลค่าสูงเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม บนฐานทุนทางวัฒนธรรม (Soft Power) ประวัติศาสตร์ และอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรมลุ่มน้ำอย่างยั่งยืน

(๔) เพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยของโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว พร้อมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (Responsible Tourism) ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model)

(๕) เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถการแข่งขันของจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางของการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE City) และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) ระดับภูมิภาค เพื่อขับเคลื่อนห่วงโซ่เศรษฐกิจภาคบริการแห่งอนาคต

เป้าประสงค์

“เศรษฐกิจจังหวัดสงขลาขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน”

แนวทางการพัฒนา

(๑) ต้นน้ำ : การยกระดับฐานทรัพยากร ทุนทางวัฒนธรรม และโครงสร้างพื้นฐานระบบนิเวศสุขภาพ

(๑.๑) การอนุรักษ์ บูรณะ และฟื้นฟูภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural Landscape) ย่านโบราณสถาน และสถาปัตยกรรมย่านเมืองเก่าสงขลา (Old Town Architecture) เพื่อสร้างความพร้อมในการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและบริการการท่องเที่ยว (Tourism Infrastructure and Services) เชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบและปลอดภัยตามมาตรฐานสากล

(๑.๒) การขยายและยกระดับระบบบริการสาธารณสุขปฐมภูมิ (Primary Healthcare Services) และการแพทย์เชิงป้องกันเชิงรุก (Value-based Healthcare / Preventive Medicine) เพื่อลดความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ในการเข้าถึงบริการสุขภาพ และเตรียมความพร้อมรับสังคมสูงวัยระดับสมบูรณ์ (Complete Aged Society) เชิงรุกในอำเภอรอบนอกของจังหวัด

(๑.๓) การส่งเสริมและวิจัยพัฒนาแหล่งผลิตสมุนไพรท้องถิ่น (Local Herbs) พืชและสัตว์น้ำอัตลักษณ์ ตลอดจนวัตถุดิบและบริการอาหารปลอดภัยของจังหวัด เพื่อยกระดับสู่มาตรฐานการรับรองระบบสินค้าและบริการสากลหรือมาตรฐานฮาลาล (Halal Standard) และระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications: GI) สำหรับต่อยอดผลิตภัณฑ์สุขภาพพรีเมียม

(๒) กลางน้ำ : การแปรรูป การผสมผสานนวัตกรรม และการสร้างสรรค์บริการเพื่อสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงคุณค่า

(๒.๑) การยกระดับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และสุขภาพ (Wellness & Medical Tourism) รวมทั้งสุขภาพระดับสากลที่เป็นมิตรต่อคนทุกกลุ่ม (Friendly Wellness) โดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีการแพทย์อัจฉริยะ (Smart Healthcare) และการบริการการแพทย์ทางไกล ผสานเข้ากับภูมิปัญญาแพทย์แผนไทยกลุ่มน้ำ เพื่อเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market)

(๒.๒) การสร้างสรรค์นวัตกรรมบริการดูแลผู้สูงอายุ และการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับโครงสร้างประชากร เพื่อขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจสีเงิน (Silver Economy) และเตรียมพื้นที่ภูมิสังคมที่มีความพร้อมให้เป็นศูนย์พำนักระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุสากล (Retirement Hub)

(๒.๓) การยกระดับผลิตภาพการท่องเที่ยว (Tourism Productivity) และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนสีเขียวสามวัยบนฐานความคิดสร้างสรรค์ ในการรังสรรค์เส้นทางการท่องเที่ยววิถีชีวิต กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำเพื่อขับเคลื่อนซอฟต์พาวเวอร์ (Soft Power) และยืดเวลาพำนักระยะยาวของนักท่องเที่ยว

(๓) ปลายน้ำ : การยกระดับมาตรฐาน การสร้างแบรนด์ และการเชื่อมโยงการตลาดท่องเที่ยวและบริการสุขภาพสากล

(๓.๑) การผลักดันและบริหารจัดการย่านเมืองเก่าสงขลาและโบราณสถานสำคัญสู่การขึ้นทะเบียนเป็นเมืองมรดกโลก (UNESCO World Heritage Site) ขององค์การยูเนสโก เพื่อประกาศสถานการณ์ยอมรับในระดับสากลและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากทรัพย์สินทางวัฒนธรรม

(๓.๒) การยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของจังหวัดในมิติเมืองแห่งการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE City) และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) ผ่านการจัดมหกรรมและงานนิทรรศการระดับนานาชาติเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการจ้างงานในภาคบริการแห่งอนาคต (Future Service Economy) อย่างต่อเนื่อง

(๓.๓) การส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (Responsible Tourism) ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (BCG Model) และโครงสร้างพื้นฐานอารยสถาปัตยกรรมและการออกแบบเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design) ที่ปลอดภัย ทนทานต่อภัยพิบัติ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Longevity Migration)

(๓.๔) การพัฒนาการตลาดเชิงรุก ร่วมกับการสร้างแบรนด์ท่องเที่ยวสุขภาวะระดับสากลของอนุภูมิภาค (IMT-GT) เพื่อส่งต่อโอกาสการค้าและการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะที่มีกำลังซื้อสูงในระดับภูมิภาคอาเซียนอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวของ GPP (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
อัตราขยายตัว GPP ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓-๒๕๖๗) เฉลี่ยร้อยละ -๐.๐๑ ต่อปี	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
ค่าเป้าหมาย: อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี
อัตราการขยายตัวของ GPP สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๖๓-๒๕๖๗) อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘๐ ต่อปี	๔.๐๐	๔.๕๐	๕.๐๐	๕.๕๐	๖.๐๐
ค่าเป้าหมาย: อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี
อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว (หน่วย: ร้อยละ)	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ย้อนหลัง ๕ ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๘ อัตราการขยายตัวเฉลี่ย = ร้อยละ ๐.๕๒ ต่อปี	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
ค่าเป้าหมาย : อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี	ต่อปี

๓.๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ยกระดับการพัฒนาทุนมนุษย์สมรรถนะสูง นวัตกรรมการศึกษา และความปลอดภัยสาธารณะเพื่อคนทั้งมวล

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อเสริมสร้างสุขภาวะและพัฒนาระดับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง โดยเน้นการจัดสรรและกระจายทรัพยากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำเชิงคุณภาพ

(๒) เพื่อปฏิรูปนวัตกรรมระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และการจัดการศึกษาฐานสมรรถนะสูง ที่มุ่งเน้นการยกระดับทักษะแห่งอนาคต (Upskill/Reskill) และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพื่อรองรับการพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

(๓) เพื่อป้องกันและลดความสูญเสียจากวิกฤตอุบัติเหตุทางถนนและความปลอดภัยสาธารณะเชิงรุก ด้วยการผสมผสานมาตรการทางกฎหมาย การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการจุดเสี่ยงอันตรายอย่างเป็นระบบ

(๔) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเฝ้าระวังภัยคุกคามรูปแบบใหม่ และการป้องกันปราบปรามยาเสพติดเชิงรุก ควบคู่กับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและพลังทางสังคมบนวิถีพหุวัฒนธรรมที่สงบสุข

(๕) เพื่อยกระดับระบบความคุ้มครองทางสังคมและระบบสวัสดิการเพื่อเพิ่มผลิตภาพ (Productive Welfare) ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอารยสถาปัตย์กรรม (Universal Design) ที่เหมาะสมกับโครงสร้างประชากรและเอื้อต่อการเข้าถึงของคนทั้งมวลอย่างเท่าเทียม

เป้าประสงค์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีบนวิถีความพอเพียงมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน”

แนวทางการพัฒนา

(๑) ต้นน้ำ : การยกระดับปัจจัยพื้นฐาน ทุนมนุษย์ปฐมวัย และความเสมอภาคทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๑.๑) การส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยอย่างรอบด้านเชิงคุณภาพ (Quality Early Childhood Development) และสุขภาวะเชิงรุกเพื่อลดช่องว่างพัฒนาการที่ถดถอยและล่าช้าทางด้านภาษา ผ่านกลไกการยกระดับมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยใกล้บ้านให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

(๑.๒) การกระจายทรัพยากรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา (Educational Equity) ด้วยการจัดสรรงบประมาณและบุคลากรครูเสริมพิเศษแก่โรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลางในพื้นที่ห่างไกล เพื่อจัดช่องว่างความเหลื่อมล้ำเชิงคุณภาพการเรียนรู้

(๑.๓) การปฏิรูประบบการเรียนรู้และยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่การสร้างทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills) ร่วมกับมาตรฐานฮาลาลในสถาบันการศึกษาพหุวัฒนธรรมและสถาบันศึกษาปอเนาะ เพื่อยกระดับคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติและเพิ่มโอกาสการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม

(๒) กลางน้ำ : การปฏิรูประบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาแรงงานสมรรถนะสูง และนวัตกรรมการศึกษา

(๒.๑) การจัดการศึกษาฐานสมรรถนะสูง (Competency-Based Education) และการส่งเสริมการจัดการศึกษาข้ามศาสตร์ (Interdisciplinary Education) ร่วมกับสถาบันการศึกษาและภาคเอกชน เพื่อยกระดับทักษะแรงงานรองรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

(๒.๒) การสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ยืดหยุ่น (Flexible Lifelong Learning) ผ่านกลไกธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) และการใช้สมุดพกทักษะดิจิทัล (Digital Skill Passport) เพื่อสนับสนุนการยกระดับทักษะและการปรับทักษะใหม่ (Upskill / Reskill) ของแรงงานดั้งเดิมสู่แรงงานสมรรถนะสูง (Skilled Labor)

(๒.๓) การสร้างแรงจูงใจและพัฒนาหลักสูตรทักษะเฉพาะเพื่อดึงกลุ่มประชากรที่ยังใช้ศักยภาพได้ไม่เต็มที่ โดยเฉพาะเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การทำงาน หรือการฝึกอบรม (NEETs) และแรงงานสูงอายุให้มีส่วนร่วมขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อยกระดับผลิตภาพแรงงาน (Labor Productivity) และลดภาวะขาดแคลนแรงงาน

(๓) ปลายน้ำ : การยกระดับความปลอดภัยสาธารณะเชิงรุก ความคุ้มครองทางสังคม และการจัดสวัสดิการเพื่อเพิ่มผลิตภาพ

(๓.๑) การป้องกันและลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนเชิงรุกอย่างเร่งด่วน บนโครงข่ายคมนาคมขนส่งสายหลักและสายรอง โดยการใช้ระบบวิศวกรรมจราจรอัจฉริยะ (Smart Traffic Engineering) และการสร้างจิตสำนึกความปลอดภัยร่วมกับเครือข่ายชุมชนป้องกันภัย

(๓.๒) การยกระดับมาตรการความปลอดภัยสาธารณะและการเฝ้าระวังภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Emerging Threats and Cyber Crime) ร่วมกับการบูรณาการปราบปรามยาเสพติดข้ามพรมแดน และการเสริมสร้างระบบการบำบัดฟื้นฟูโดยใช้ชุมชนพหุวัฒนธรรมเป็นฐาน (Community-based Rehabilitation)

(๓.๓) การยกระดับระบบความคุ้มครองทางสังคม (Social Protection System) และการจัดสวัสดิการเพื่อเพิ่มผลิตภาพ (Productive Welfare) บนฐานข้อมูลแบบชี้เป้าความยากจน เพื่อช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและลดปัญหาความยากจนข้ามรุ่น (Intergenerational Poverty)

(๓.๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย ในย่านเศรษฐกิจน่าอยู่อัจฉริยะ สอดคล้องกับหลักการออกแบบเพื่อคนทั้งมวลและอารยสถาปัตย์กรรม (Universal Design) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและรองรับการพำนักระยะยาวของผู้สูงอายุและผู้พิการอย่างเท่าเทียม

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
คะแนน HAI (หน่วย: คะแนน) ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๗ เน้นลดลง ๐.๐๐๐๖ คะแนนต่อปี ค่าเป้าหมาย : เพิ่มขึ้น ๐.๐๑๐๐ คะแนนในปีสุดท้ายของแผน	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๒๐ คะแนน	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๔๐ คะแนน	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๖๐ คะแนน	เพิ่มขึ้น ๐.๐๐๘๐ คะแนน	เพิ่มขึ้น ๐.๐๑๐๐ คะแนน

๓.๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : บริหารจัดการและอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่ยึดหยุ่นต่อภัยพิบัติ

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่ออนุรักษ์ พื้นที่ชุ่มน้ำระบบนิเวศกลุ่มน้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาและลำคลองสายวิฤตอย่างเป็นระบบ โดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ และการบริหารจัดการเชิงรุกบนฐานระบบนิเวศ (Ecosystem-based Management)

(๒) เพื่อปฏิรูปและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนอย่างครบวงจร ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) มุ่งสู่สังคมปลอดการฝังกลบ (Zero Waste to Landfill) และส่งเสริมการบังคับใช้หลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR)

(๓) เพื่อบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลในพื้นที่วิกฤตอย่างยั่งยืน โดยการผสมผสานมาตรการทางวิศวกรรมเชิงนิเวศและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ใช้ธรรมชาติเป็นฐาน (Nature-based Solutions: NbS) ควบคู่กับระบบติดตามและประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชายฝั่งอัจฉริยะ

(๔) เพื่อสร้างความพร้อมในการปรับตัวและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อลดความสูญเสียจากอุทกภัยและภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างบูรณาการ มุ่งขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ (Urban Climate Resilience) และการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทนทานต่อภัยพิบัติ (Resilient Infrastructure) ในย่านเศรษฐกิจและชุมชนริมลุ่มน้ำ

(๕) เพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (Low-carbon Society) และเศรษฐกิจสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พลังงานหมุนเวียน และการพัฒนาระบบกลไกการขึ้นทะเบียนและการซื้อขายคาร์บอนเครดิตเชิงพาณิชย์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและผืนลากูนอย่างเป็นรูปธรรม

เป้าประสงค์

“สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน”

แนวทางการพัฒนา

(๑) ต้นน้ำ : การอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำระบบนิเวศกลุ่มน้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพ และการป้องกันความเสื่อมโทรมของฐานทรัพยากรธรรมชาติ

(๑.๑) การอนุรักษ์ พื้นที่ชุ่มน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของพื้นที่ป่าต้นน้ำวิกฤตและป่าชายเลนบนฐานการบริหารจัดการเชิงรุกบนฐานระบบนิเวศ (Ecosystem-based Management: EBM) เพื่อฟื้นฟูสัดส่วนเนื้อที่ป่าไม้และรักษาความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติตั้งแต่ป่าต้นน้ำจนถึงระบบนิเวศชายฝั่ง

(๑.๒) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geographical Information System: GIS) และปัญญาประดิษฐ์ ในการสำรวจและจัดทำระบบคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity Database System) และการประเมินสถานะสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่รอบผืนลากูนธรรมชาติลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาอย่างเป็นระบบ

(๑.๓) การฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งและการปลูกหญ้าทะเล เพื่อทำหน้าที่เป็นแนวกันชนสีเขียว (Green Buffer Zones) ควบคู่กับการอนุรักษ์พืชน้ำเพื่อเป็นแนวปราการธรรมชาติคอยลดแรงปะทะจากพายุ คลื่นลม และสนับสนุนอาชีพประมงพื้นบ้านชุมชนชายฝั่งอย่างยั่งยืน

(๒) กลางน้ำ : การบำบัดฟื้นฟูลำน้ำวิกฤต ปฏิรูปการจัดการขยะและของเสียชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน

(๒.๑) การยกระดับมาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดและการบำบัดคุณภาพน้ำเสียในลำคลองสายวิกฤตที่มีสภาพเสื่อมโทรมรุนแรง (Critical Watercourses Remediation) เพื่อพลิกฟื้นและบำบัดน้ำผิวดินของลำคลองสาขาหลักให้กลับมาผ่านมาตรฐานระดับชาติและสากล

(๒.๒) การปฏิรูประบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนตลอดวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Life-cycle Waste Management) ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง เพื่อควบคุมปริมาณขยะมูลฝอยก่อนไหลลงสู่ทะเลสาบและทะเลหลวง มุ่งเปลี่ยนผ่านจังหวัดสู่สังคมปลอดการฝังกลบ (Zero Waste to Landfill)

(๒.๓) การส่งเสริมระบบการผลิตสีเขียวและการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมผ่านการใช้หลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) และการนวัตกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) เพื่อลดและหมุนเวียนขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เชิงพาณิชย์

(๓) ปลายน้ำ : การสร้างระบบแจ้งเตือนภัยและเมืองที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ การมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ และการยกระดับสู่สากล

(๓.๑) การวางผังเมืองรวมที่กลมกลืนกับภูมินิเวศและการขับเคลื่อนเมืองที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ (Urban Climate Resilience) ตลอดจนการสร้างที่พักอาศัยและโครงสร้างพื้นฐานที่สาธารณะที่สามารถปรับตัวและอยู่ร่วมกับภัยพิบัติได้อย่างปลอดภัย

(๓.๒) การพัฒนาเทคโนโลยีเตือนภัยพิบัติล่วงหน้าอัจฉริยะเชิงพื้นที่ (Area-based Smart Early Warning Systems) ด้วยระบบคลังข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และเซนเซอร์เรียลไทม์ ควบคู่กับการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทนทานต่อภัยพิบัติ (Resilient Infrastructure) เพื่อรักษาความปลอดภัยของประชาชนอย่างทั่วถึง

(๓.๓) การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเปลี่ยนผ่านสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (Low-carbon Society) ด้วยการใช้พลังงานสะอาดและพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) ควบคู่กับการริเริ่มพัฒนาระบบตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit Market) เชิงพาณิชย์จากป่าครอบครัว ป่าชายเลน และผืนลากูนธรรมชาติ

(๓.๔) การเตรียมความพร้อมเชิงวิชาการเพื่อผลักดันการเสนอขึ้นทะเบียนพื้นที่ "ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา" เป็นแหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติขององค์การยูเนสโก (UNESCO Natural World Heritage Site) ร่วมกับการฟื้นฟูและบริหารจัดการลุ่มน้ำแบบองค์รวมเพื่อประกาศเกียรติภูมิและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจสีเขียวระดับสากล

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ค่าเป้าหมายรายปี				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ร้อยละปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ค่าฐาน ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๗ กำจัดได้เฉลี่ยร้อยละ ๔๖.๘๐ (ปี ๒๕๖๗ = ร้อยละ ๔๐.๒๓) ค่าเป้าหมาย : กำจัดได้ร้อยละ ๕๐.๐๐ ในปีสุดท้ายของแผน	ร้อยละ ๔๖.๐๐	ร้อยละ ๔๗.๐๐	ร้อยละ ๔๘.๐๐	ร้อยละ ๔๙.๐๐	ร้อยละ ๕๐.๐๐
ระดับคุณภาพน้ำผิวดิน (WQI) ค่าฐาน ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๗ คะแนนเฉลี่ย ๖๙.๖๗ (พอใช้) (ปี ๒๕๖๗ = ๖๘) ค่าเป้าหมาย : WQI = ๗๒.๕ (ระดับดี) ในปีสุดท้ายของแผน	๗๐.๕๐	๗๑.๐๐	๗๑.๕๐	๗๒.๐๐	๗๒.๕๐